

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய
கந்த புராணம் - பகுதி 3
உற்பத்திக் காண்டம் (1329- 1783)

**kantapurANam of kAcciyappa
civAccAriyAr
part 3 /canto 1 (verses 1329-
1783)**

In tamil script, unicode format

Acknowledgements:

Our Sincere thanks go to Dr.
Thomas Malten & colleagues of

the Univ. of Koeln, Germany for providing with a transliterated/romanized version of this work and for permissions to release the Tamil script version as part of Project Madurai collections.

Our thanks also go to Shaivam.org for the help in the proof-reading of this work in the Tamil Script format.

Preparation of HTML and PDF versions: Dr. K. Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland.

© Project Madurai, 1998-2006 .

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் அருளிய

கந்த புராணம்

பாகம் 3 / உற்பத்திக் காண்டம்

(1329- 1783)

20. தாரகன் வரைப் படலம்	1329 - 1531
21. தேவகிரிப் படலம்	1532 - 1563
22. அசுரேந்திரன் மகேந்திரஞ் செல் படலம்	1564 -1628
23. வழிநடைப் படலம்	1629 - 1644
24. குமாரபுரிப் படலம்	1645 - 1725
25. சுரம்புகு படலம்	1726 - 1765
26. திருச்செந்திப் படலம்	1766 - 1783

செந்திலாண்டவன் துணை
திருச்சிற்றம்பலம்

20. தாரகன் வரைப் படலம் (1329- 1531)

1329 வெம்மை தீர்ந்திடும்
அப்பெரு நெறியிடை
விரைந்து
செம்மை சேர்தரு
குமரவேள் படையொடு
செல்ல
அம்ம சேர்ந்தது தாரகற்
குறையுளாய் அடைந்தோர்
தம்மை வாட்டியே
அமர்கிர வுஞ்சமாஞ்
சைலம்.

1

1330 விண்டு லாய்நிமிர்

கிரவுஞ்ச கிரியினை
விண்ணோர்

கண்டு ளம்பதை
பதைத்தனர் மகபதி
கலக்கங்

கொண்டு நின்றனன்
நாரதன் அணுகியே
குமரன்

புண்ட ரீகநேர் பதந்தொழு
தின்னன புகல்வான். 2

1331 தூய நான்மறை அந்தணர்

முனிவர்இச் சுரத்திற்
போய வெல்லையின்
நெறியதாய் வரவரப்
புணர்த்து

மாய்வு செய்துபின்
குறுமுனி சூளின்இவ்

வடிவாய்
ஏய தொல்பெயர்க்
கிரவுஞ்ச மால்வரை
இதுகாண்.

3

1332 நேரில் இக்கிரிக்
கொருபுடை மாயநீள்
நகரில்
சூரெ னப்படும்
அவுணனுக் கிளவலாந்
துணைவன்
போரில் அச்சுதன
நேமியை அணியதாப்
புனைந்தோன்
தார கப்பெயர்
வெய்யவன் வைகினன்
சயத்தால்.

4

1333 இன்ன வன்றனை

அடுதியேல் எளிதுகாண்
இனையோன்
முன்ன வன்றனை
வென்றிட லெனமுனி
மொழிய
மின்னு தண்சுடர்
வேலவன் அவற்றினை
வினவி
அன்ன வன்றனை
முடிக்குதும் இவணென
அறைந்தான்.

5

1334 வேறு

சிறந்திடு முருகவேள்
இனைய செப்பலும்
நிறைந்திடும் அமரரும்
இறையும் நெஞ்சினில்
உறைந்திடு கவலொரீஇ

உவகை எய்தினார்
இறந்தனன் தாரகன்
இன்றொ டேயெனா.

6

1335 ஐயர்கள் பெருமகிழ்
வடைய ஆறிரு
கையுடை முருகன்அக்
காலை தன்புடை
மெய்யருள் எய்திய வீர
வாகுவாந்
துய்யனை நோக்கியே
இனைய சொல்லுவான்.

7

1336 உற்றவக் கிரிகிர வுஞ்ச
மாகுமால்
மற்றத னொருபுடை மாய
நொச்சியுட்
செற்றிய அசுரர்தஞ்
சேனை தன்னுடன்

அற்றமில் தாரகன்
அமர்தல் மேயினான்.

8

1337 ஏயநின் துணைவர்கள்
இலக்கத் தெண்மர்கள்
ஆயிர வெள்ளமாம்
அடல்கொள் பூதர்கள்
சாய்வறு தலைவர்கள்
தம்மொ டேகியே
நீயவன் பதியினை
வளைத்தி நேரிலாய்.

9

1338 தடுத்தெதிர் மலைந்திடும்
அவுணர் தானையைப்
படுத்தனை தாரகப் பதகன்
எய்துமேல்
அடுத்தமர் இயற்றுதி
அரிய தேலியாம்

முடித்திட வருகுதும் 10
முந்துபோ வென்றான்.

1339 நலமிகு குமரவேள் நவில
இன்னணம்
வலமிகு சிறப்புடை வாகு
நன்றெனாத்
தலைமிசை கூப்பிய
கரத்தன் தாழ்ந்துமுன்
நிலமிசை இறைஞ்சினன்
நோர்ந்து நிற்பவே. 11

1340 ஏந்தலந் துணைவராம்
இலக்கத் தெண்மரை
ஆய்ந்திடு பூதரை யாதி
நோக்கியே
வாய்ந்திடு பெருந்திறல்
வாகு தன்னுடன்
போந்திடும் அவுணரைப்

பொரவென் றேவினான். 12

1341 ஏவலும் அனையவர்
யாரும் எம்பிரான்
பூவடி வணங்கியே
போதற் குன்னலும்
ஆவியுள் ஆவியாம்
அமலன் பாங்குறுந்
தேவர்கள் கம்மியற்
கிதனைச் செப்புவான்.

13

1342 மேதகு பெருந்திறல் வீர
வாகுவை
தியர் தமக்கெலாம்
அளிக்கும் பான்மையால்
ஏதமி லாதபல் லிரதம்
நல்கெனா
ஓதினன் உலகெலாம்
உதவுந் தொன்மையோன்.

1343 அத்திறங் கேட்டதோர்

அமரர் கம்மியன்

ஓத்ததோர் மாத்திரை

ஓடுங்கு முன்னரே

சித்திர வயப்பரி சீயங்

கூளிகள்

இத்திறம் பூண்டபல்

லிரதம் நல்கினான்.

1344 வேறு

அன்ன தேர்த்தொகை

அதனை எம்பிரான்

மின்னு காலவேல் வீர

வாகுவும்

பின்னர் எண்மரும்

பிறருஞ் சாரத

மன்ன ரும்பெற வழங்கி

1345 பாகர் தூண்டிடப் படருந்
தேர்கள்மேல்
வாகை சேர்தரும் வாகு
வேமுதல்
ஆகினோர் அடைந்
தம்பொன் மால்வரைத்
தோகை மைந்தனைத்
தொழுது போற்றினார்.

1346 தொழுது வள்ளலைச்
சூழ்ந்து மும்முறை
விழுமி தாகிய விடைபெற்
றேகினார்
பழுதில் நீத்தமோர் பத்து
நூறெனக்
குழுமிப் பாரிடங் குலவிச்

செல்லவே.

18

1347 பாய பூதர்தம் படைக்கு
வேந்தராய்
ஏயி னார்க்குவீ றிலக்கத்
தெண்மராய்
மேயி னார்க்கெலாம் வீர
வாகுவோர்
நாய கம்பெறீஇ நடுவட்
போயினான்.

19

1348 அமர்வி னைக்கமுந்
தவனை யேவியே
தமர வேலையில் தானை
சூழ்தர
இமைய வர்க்கிறை ஏனை
யோர்தொழக்
குமர வேள்கடைக் கூழை

1349 வேறு

பிற்பட எம்பிரான் பெயர
ஏவலால்

முற்படு வீரனை முயங்கிப்
பாரிடச்

சொற்படை படர்வன

தூமந் தன்னொடு

சிற்பரன் நகையழல்

புரத்துச் சென்றபோல்.

21

1350 அரிநிரை பூண்டதேர்

அலகை பூண்டதேர்

பரிநிரை பூண்டதேர்

படைக்குள் ஏகுவ

விரிகடல் வரைப்பினில்

மேக ராசியுங்

கிரியுறழ் கலங்களுங்

கெழுமிச் செல்வபோல். 22

1351 இடையகல் இரதமோ
டிரதந் தாக்கிய
படையொடு படவகை
செறிந்த பல்வகைக்
கொடியொடு கொடிநிரை
துதைந்த கூளியர்
அடுசமர் பயின்றிடும்
அமைதி போலவே.

23

1352 சங்கொடு பணைதுடி
தடாரி காகளம்
பங்கமில் தண்ணுமை
யாதிப் பல்லியம்
எங்கணும் இயம்பின
எழுந்து பூழிபோய்ச்
செங்கம லத்தவன்

பதத்தைச் செம்மிற்றே.

24

1353 சாற்றுமில் வியல்புறத்

தானை வீரருஞ்

சீற்றவெம் பூதருஞ் செல்ல

வாகையான்

கோற்றொழில் அகற்றிய

கோட்டு மாமுகன்

போற்றிய மாயமா

புரியைச் சேர்ந்தனன்.

25

1354 வேறு

சேர்ந்திடு மெல்லை பூதர்

சேனைபோய் நகரம் புக்கு

நேர்ந்திடும் அவுண ரோடு

நின்றமர் விளைத்து

நின்றார்

ஓர்ந்தனர் அதனைத் தூத

ரோடித்தங் கோயில் புக்குச்
சார்ந்திடு திருவில் வைகுந்
தாரகற் றொழுது
சொல்வார்.

26

1355 எந்தைமற் றிதுகேள்
நும்முன் இமையவர்
தொகையை யிட்ட
வெந்துயர்ச் சிறையை
நீக்க விரிசடைக் கடவுள்
மைந்தன்
கந்தனென் றொருவன்
வந்தான் அவுணரைக்
கடக்கு மென்னா
அந்தர நெறிசெல்
விண்ணோர் அறைந்திடக்
கேட்டு மன்றே.

27

1356 என்னிவர் மாற்ற மென்னா

யாந்தெரி குற்றே மாக
அன்னவர் இயம்பி
யாங்கே ஆயிரத் திரட்டி
யென்னப்
பன்னுறு பூத வெளடீளம்
படர்ந்திடக் குமரன்
போந்தான்
முன்னுறு தூசி நந்தம்
முதுநகர் அலைத்த
தென்றார்.

28

1357 என்றலும் வடவைத் தீயில்
இழுதெனும் அளக்கர்
வீழத்
துன்றிய எழுச்சி மானத்
துண்ணெனச் செற்றந்
தூண்டே
மின்றிகழ் அரிமான் ஏற்று

வியன்றவி சிருக்கை
நீங்கிக்
குன்றுறழ் மகுடம் அண்ட
கோளகை தொடவெ
முந்தான்.

29

1358 எழுந்ததுதன் மருங்கு
நின்ற ஒற்றை நோக்கி
இந்தச்
செழுந்திரு நகர்மேல் வந்த
சேனையை முளிபுற்
கானில்
கொழுந்தழல் புகுந்த
தென்னக் கொல்வன்நந்
தானை முற்றும்
உழுந்துருள் கின்ற
முன்னர் ஒல்லைதந் திடுதி
ரென்றான்.

1359 வேறு

அன்னபணி
 முறைபுரிவான்
 ஒற்றுவர்கள் போயிடலும்
 அவுணன் நின்ற,
 கொன்னுறுவேற்
 பரிசனரைக் கொடுவருதிர்
 இரதமெனக் கூற லோடும்,
 முன்னமொரு
 நொடிவரையில்
 தந்திடலும் அதனிடையே
 மொய்ம்பிற் புக்குப்,
 பின்னர்வரும்
 அமைச்சர்கள்
 தந்தொகைபரவ
 மதர்ப்பினொடு பெயர்த

1360 வீடுவான் போலுமினித்
தாரகனென் றவன்சீர்த்தி
விரைவில் வந்து,
கூடியே புரள்வதுவும்
அரற்றுவதுங் காப்பதுமாங்
கொள்கைத் தென்ன,
நீடுசா மரத்தொகுதி
பலவிரட்ட
வெளடெளாலியல்
நிமிர்ந்து வீசப்,
பீடுசேர் தவளமதிக்
குடைநிழற்ற வலம்புரிகள்
பெரிதும் ஆர்ப்ப.

1361 ஈமத்தே நடம்புரியுங்
கண்ணுதலோன்

எடாதசிலை யென்ன
மாலோன்,
மாமத்தே யெனக்கிடந்த
முழுவயிரத்
தண்டமொன்று வயிரக்
கண்டைத்,
தாமத்தேர் பெறுகின்ற
மடங்கல்பல ஈர்த்துவருஞ்
சகடத் திண்கால்,
சேமத்தேர் மிசைப்போத
ஏனையபல்
படைக்கலமுஞ் செறிந்து
நண்ண.

33

1362 ஒற்றர்கூ வியவேலை
ஏற்றெழுந்த அவுணர்கடல்
ஒருங்கு செல்லக்,
கொற்றமால் கரிபரிதேர்

இனத்தினொடு வந்தீண்டக்
குழவித் திங்கட்,
கற்றைவார் சடைக்கடவுள்
வாங்கியபொன்
மால்வரையைக் காவ
லாகச்,
சுற்றுமால் வரையென்னப்
படைத்தலைவர் ப•றேரில்
தவன்றிச் சூழ.

34

1363 மொய்யமர்செய்

கோலமொடு முப்புரமேல்
நடந்தருளும் முக்கண்
மூர்த்தி,
பையரவின்
தலைத்துஞ்சுங்
கணைதூண்ட மூண்டதழல்
பதகரானோர்,

மெய்யுடலம்
முழுதுநுங்கத்
தலைகொள்ளப்
பெருந்தூம மிசைக்கொண்
டென்னச்,
செய்யமுடி
அவுணர்பெருங்
கடலினிடை யெழும்பூழி
சேட்சென் றோங்க.

35

1364 கார்க்குன்றம் அன்னதிறல்
கரிமீதும் பரிமீதுங் கடிதில்
தூண்டுந்,
தேர்க்குன்றம் அதன்மீதும்
வயவர்கள்தங்
கரங்களினுஞ் செறிப
தாகை,
ஆர்க்கின்ற

ஆயர்ந்தோங்கி
அசைகின்ற
தெம்மருங்கும் அம்பொன்
நாட்டில்,
தூர்க்கின்ற பூழியினைத்
துடைக்கின்ற பரிசேபோல்
துவன்றித் தோன்ற.

36

1365 வாகையுள பல்லியமும்
இயம்பத்தன் நகர்நீங்கி
மன்னர் மன்னன்,
ஏகியதோர் படிநோக்கி
உவரிமிசைக்
கங்கைகள்வந் தெய்து
மாபோல்,
சாகையுள பன்மரனும்
பல்படையுங் குன்றுகளுந்
தடக்கையேந்திச்,

சேகுடைய பெருஞ்சீற்றப்
பூதர்படை யார்த்தெதிர்ந்து
சென்ற தன்றே.

37

1366 எல்லோருந் தொழுதகைய
குமரனடி இணைவழுத்தி
இகல்வெம்பூதர்,
கல்லோடு மரனோடுங்
கரையோடுங்
கணிச்சியொடுங் கழுமுள்
வீச,
வில்லோடுங்
கணையோடும்
வேலோடும் புரையுமனத்
தவுணர்படை எதிர்சிதறி
அமர்செய் திட்டார்.

38

1367 வேறு

எண்ணுறு படைகள்
 இவ்வா ரெதிர்தழீஇ
 அடரும் வேலை
 விண்ணுறு பூழி யென்னும்
 விரிதரு புகைமீச் செல்ல
 மண்ணுறு குருதி யான
 வன்னியை மாற்று
 வார்போல்
 கண்ணுறும் இமையோர்
 கண்கள் படிப்புனல் கான்ற
 அன்றே.

39

1368 இரிந்திட லின்றி நேர்வந்
 தேற்றமர் புரித லாலே
 சொரிந்திடு குருதி
 பொங்கத் தோளொடு
 சென்னி துள்ளச்
 சரிந்திடுங் குடர்கள் சிந்தத்

தானவர் பல்லோர் மாயப்
பொருந்திறல் வயத்தால்
மேலாம் பூதருஞ் சிலவர்
பட்டார்.

40

1369 தேருடைத் தெறிந்து
பாய்மாத் திறத்தினைச்
சிதைத்து நீக்கி
ஆருடைத் திகிரிச் சில்லி
அங்கையால் எடுத்துச்
சுற்றிப்
போருடைத் திறலோர்
தம்பால் பொம்மென
நடாத்தும் பொற்பால்
காருடைப் பூதர் சில்லோர்
கண்ணனே போன்றார்
அன்றே.

41

1370 தேர்பரித் தெழுந்து

மண்ணில் செல்லுறாப்
பவளச் செங்கால்
கார்பரித் தன்ன தோகைக்
கவனவாம் புரவி யீட்டம்
போர்பரித் தொழுகு சீற்றப்
பூதர்கள் புடைத்துச் சிந்திப்
பார்பரித் திடவே செய்தார்
படிமகள் இடும்பை
தீர்ப்பார்.

42

1371 வாலுடைக் களிற்றின்
ஈட்டம் வாரியே கரத்தா
லெற்றிக்
காலுடைத் திகிரித்
திண்டேர் கழல்களால்
உருட்டிக் காமர்
பாலுடைப் புரவித் தானை
பதங்களால் உழக்கிச்

சென்றார்

வேலுடைத் தடக்கை

அண்ணல் விடுத்தருள் வீர

வீரர்.

43

1372 வாருறு புரசை பூண்ட

வன்களிற் றொருத்தல்

யாவுஞ்

சூருறு நிலைய வாகித்

துஞ்சிய தொகுதி சூழப்

பேருறு குருதி நீத்தம்

பிறங்கழற் கதிர்கா ணாது

காருற ஓர்கோள்

தோன்றுங் காட்சியை

யொத்த தன்றே.

44

1373 கண்ணெதிர் நின்று

போர்செய் கார்கெழும்

அவுணர்ப் பற்றித்

துண்ணெனப் பூதர் வீசத்
துளங்கிய கலன்க ளோடும்
விண்ணிடை யிறந்து
நொய்தின் வீழ்வது
விசும்பில் தப்பி
மண்ணிடை மின்னு
வோடும் வருமுகில்
போன்ற தன்றே.

45

1374 ஆயிர வெள்ளை மாசுங்
கணவரும் ஆங்க ணுள்ள
பாயிருங் குன்ற மெல்லாம்
பன்முறை பறித்து வீசி
மாயிருந் தகுவர் தானை
வரம்பில படுத்து நின்றார்
ஏயென வுலகைச் சிந்தும்
இறுதிநாள் எழிலி
போல்வார்.

46

1375 நிணங்கவர் ஞமலி
யோர்சார் ஞரேலெனக்
குரைப்பப் புள்ளின்
கணங்களும் அலகை
தானுங் கறங்கிடக் கானத்
தோங்கிப்
பிணங்களின் அடுக்கல்
ஈண்டிப் பேரமர் விலக்கி
யார்க்கும்
அணங்குறு நிலைய வாகி
அடுத்தன நடுவண்
அம்மா.

47

1376 தரைத்தடஞ் சிலைய தாகத்
தறுகண்வெம் பூத ரானோர்
வரைத்துணை அன்ன
தாளே வலிகெழு குழவி

யாகத்

திரைத்திழி குருதி நீராத்
தீர்ந்திடு திறலோர் யாக்கை
அரைத்தென நடப்ப
ஏற்றார் அவுணரும்
அடுபோர் செய்வார்.

48

1377 தத்துறு புரவித் திண்டேர்த்
தானவர் நிகளத் தந்தி
பத்துநூ றொன்றில் வீழப்
பழுமரப் பணைகொண்
டெற்றி
முத்தலை யெ•கம் வீசி
முசலத்திற் புடைத்து
மொய்ம்பால்
குத்திநின் றுழக்கிப்
பாய்ந்து கொன்றனர் பூத
வீரர்.

49

1378 விழுந்தன படிவம்
யாண்டும் விரிந்தன
கவந்த மேன்மேல்
எழுந்தன குருதித் தாரை
ஈர்த்தன நீத்த மாக
அழுந்திய இறந்தோர்
யாக்கை ஆர்த்தன பறவை
செய்ய
கொழுந்தசை மிசைந்து
நின்று குரவை யாட்
டயர்ந்த கூளி.

50

1379 கண்டனன் இனைய
தன்மை தாரகன் கடிய
சீற்றங்
கொண்டனன் வையம்
நீங்கிக் குவலய
மிசைக்குப் புற்றுத்

தண்டமொன் றெடுத்துப்
பூதப் படையினைத்
தரையில் வீட்டி
அண்டமுங் குலுங்க
ஆர்த்திட் டடிகளால்
உழக்கிச் சென்றான்.

51

1380 அல்லெனப் பட்டமேனி
அவுணர்கட் கரசன் கையிற்
கல்லெனப் பட்ட தண்டாற்
புடைத்தலுங் கரங்கள்
சென்னி
பல்லெனப் பட்ட சிந்திப்
பாய்புனல் ஒழுக்கிற்
சாய்ந்த
புல்லெனப் பட்ட தம்மா
பூதர்தஞ் சேனை
யெல்லாம்.

1381 பிடித்திடு வயிரத் தண்டம்
 பெருங்கடற் பூத
 வெளடீளம்
 முடித்திடல் புகழோ
 அன்றால் தாரக
 மொய்ம்பின் மேலோன்
 அடித்திடுங் காலை கீண்ட
 தம்புவி அடிப்பான் ஓங்கி
 எடுத்திடுங் காலை கீண்ட
 தெண்டிசை அண்டச்
 சூழல்.

1382 தாரிடங் கொண்ட மார்பத்
 தாரகன் வயிரத் தண்டம்
 போரிடங் கொண்டோர்
 சென்னி புயமுரங் கரங்கள்
 சிந்திக்

காருடங் கண்ட பாந்தட்
கணமெனத் துடிப்ப
வீட்டிப்
பாரிடந் தன்னை
யெல்லாம் பாரிடம்
ஆக்கிற் றம்மா.

54

1383 அன்றரி விடுத்த ஆழி ரமா
வணிந்த தீயோன்
கொன்றனன் அனிக
மென்னுங் கொள்கையும்
அவன்மேற் செல்லும்
வன்றிறல் தம்பால் இல்லா
வண்ணமும் மதித்து
நோக்கி
நின்றிலர் பூதர் வேந்தர்
நெஞ்சழிந் துடைந்து
போனார்.

55

1384 திண்கண நிரையின்
வேந்தர் சிந்துழிச் சீற்றந்
தூண்ட
எண்கண மாகி யுள்ள
இலக்கருஞ் சிலைகா
லூன்றி
மண்கணை முழுவம்
விம்ம வயிரெழுந்
திசைப்ப வாங்கி
ஒண்கணை மாரி தூவி
அவுணனை ஒல்லை
சூழ்ந்தார்.

56

1385 சூழ்ந்தனர் துரந்த வாளி
தோன்முகத் தவுணன்
யாக்கை
போழ்ந்தில ஊறதேனும்

புணர்த்தில புன்மை யாகித்
தாழ்ந்திடு நிரப்பின்
மேலோன் ஒருமகன்
தலைமை தாங்கி
வாழ்ந்தவர் தமக்குச்
சொல்லுஞ் சொல்லென
வறிது மீண்ட.

57

1386 தரைபடப் புகழ்வைத்
துள்ள தாரகன் தடமார்
பத்தைப்
புரைபடச் செய்தி டாது
பொள்ளெனப் பட்டு
மீண்டு
நிரைபடத் திறலோர்
உய்த்த நெடுங்கணை
யான வெல்லாம்
வரைபடச் சிதறுங் கல்லின்

மாரிபோல் ஆன வன்றே. 58

1387 விடுகணை மாரி யாவும்
மீண்டிட வெகுண்டு
விண்ணோர்
படைமுறை வழங்கி
நிற்பப் பதகன்மேல்
அவைகள் எய்தா
உடையதம் வலியுஞ்சிந்தி
ஒல்லென மறிந்து செல்லக்
கடவுளர் அதனை
நோக்கிக் கரங்குலைத்
திரங்க லுற்றார். 59

1388 மற்றது காலை தன்னில்
வலியினால் வயிரத்
தண்டஞ்
சுற்றினன் தற்கூழ் கின்ற
சுடர்மணிக் கடுமான்

தேர்கள்
எற்றினன் புழைக்கை நீட்டி
இலக்கர்தந் தொகையும்
வாரிப்
பொற்றனு வோடும் வீழப்
புணரியின் மீது விட்டான்.

60

1389 துளும்பிய அளக்கர்
தன்னில் சூமுற நின்ற
தெங்கின்
வளம்படு பழுக்காய்
வர்க்கம் மாருதம் எறியச்
சிந்திக்
குளம்புகு தன்மை யென்ன
வீழ்தரு கொற்ற வீரர்
இளமபிறை புரையும்
வில்லோ டெழுந்தொரு

புடையிற் போனார்.

61

1390 கொற்றவில் உழுவன் வீர
கோளரி யதனை நோக்கிச்
செற்றமோ டேகிச்
செவ்வேள் சேவடி
மனத்துட் கொண்டு
பற்றிய தனுவை வாங்கிப்
பகழிநூ றுய்த்துத் தீயோன்
பொற்றட மவுலி தள்ளிப்
புணரியும் நாண
ஆர்த்தான்.

62

1391 ஆர்த்திடு மோதை கேளா
அண்டர்கள் அனையன்
மீது
தூர்த்தனர் மலரின் மாரி
தோன்முகன் அதனைக்
காணா

வேர்த்தனன் மான
முன்றான் வீரகே சரிமேல்
அங்கைத்
தார்த்தடந் தண்டம்
உய்த்துத் தனதுமான்
தேரிற் சென்றான்.

63

1392 வேறு

சென்றொர் மாமுடி
புனைவுழித் தண்டமத்
திறலோன்
மன்றல் மார்பகம்
படுதலும் வீழ்ந்தனன்
மயங்கி
வென்றி மொய்ம்புடை
ஆண்டகை யதுகண்டு
வெகுண்டு
குன்றம் அன்னதோள்

தாரக னொடுபொரக்
குறித்தான்.

64

1393 வேறு

குறித்தேவிறல்
புயன்தாரகக்
கொடியோன்எதிர் குறுகி
வெறித்தேன்மலர்த்
தொடைதூங்குதன்
விறற்கார்முகங் குனியாப்
பொறித்தேயுறு
கனல்வாளிகள்
பொழிந்தேயவன் புரத்தில்
செறித்தேயுற
வளைத்தான்ஒரு
சிலைதானவர் தலைவன்.

65

1394 பொழிந்தான்சர

மழைநம்மவன் புரமேலது
பொழுதின்
இழிந்தான்சிலை
யுயர்ந்தான்கணை
ஈரெழுதொட் டிறுப்ப
அழிந்தாயெனை
எதிர்ந்தாய்இதற்
கையமிலை யென்னா
மொழிந்தான்ஒரு
சூலந்தனை
மொய்ம்பிற்செல
வுய்த்தான்.

66

1395 பொருமுவிலை
வேலங்கவன்
பொன்மார்புறப்
பொருமிப்
பெருமோகமோ

டேநின்றிடப் பின்னங்கது
காணா
உருமேறென அதிர்தாரக
னுடனேயவன்
துணையாய்
வருமுவரும்
ஒருநால்வரும் மாறுற்றமர்
இழைத்தார்.

67

1396 அமர்செய்திடும்

எழுவீரரும்
அவுணன்றனக் குடையக்
குமரன்பதந்
தலைக்கொண்டிடுங்
கோமானது காணா
எமர்மற்றிவர்
எல்லோர்களும்
இரிந்தார்பொரு தென்னாச்

சமர்முற்றிட வருதாரகத்
தகுவன்முனம்
அடைந்தான்.

68

1397 ஒருகார்முகம்
இருகால்வளை
வுறவேகுனித் துகுதேன்
அருகாதொழு
கியதன்மையின்
அவிர்நாணொலி
யெடுப்பத்
திருகாநெடு
வரையானவுந்
தெருமந்தன அவுணர்
இருகாதையும்
நனிபொத்தினர்
ஏங்குற்றனர் இரிவார்.

69

1398 நாண்கொண்டிடும்
ஒலிகேட்டலும்
நடுங்காவெரு வுற்றார்
பூண்கொண்டிடு
சிலைவாங்கலும்
மகிழ்வுற்றிடு புலவோர்
சேண்கொண்டிடும்
முகில்வேண்டினர்
அதுவந்திடச் சிறந்தே
மாண்கொண்டதன்
உருமுச்செல
மயங்கித்தளர் வதுபோல்.

70

1399 வேறு
மேதா வியர்க பரவுந்திறல்
வீரவாகு
மாதாரு வன்ன
சிலைதன்னை வளைத்து

வாகைத்
தாதார் பிணையல்
புனைதாரகன் றன்னை
நோக்கித்
தீதாம் அழல்போல்
வெகுண்டேயிது செப்பு
கின்றான்.

71

1400 பொன்றா வலிகொண்
டமராடிய பூதர் தம்மை
வன்றாழ் சிலைகொண்
டிடுவீரரை வன்மை
தன்னால்
வென்றா மெனவுன்
னினைபோலும் விரைந்து
நின்னைக்
கொன்றாவி உண்பன்
எனலுங்கொடி யோன்உ

1401 மாயன் றனைவென்
றவன்நேமியை மாசில்
கண்டத்
தேயும் படியே
புனைந்தேன்வலி எண்ணு
றாதே
நீயிங் கடுவா
மெனக்கூறினை நீடு
மாற்றஞ்
சீயந் தனையும்
நரிவெல்வது திண்ண
மாமோ.

1402 சாருங் குறள்வெம்
படையாவையுஞ் சாய்ந்த
வீரர்

ஆருந் தொலைவுற்
றனர்நீயும் அயர்ந்து
நின்றார்

வீரம் புகல்வாய்
விளிகின்ற விளக்கம்
நேர்வாய்

பாரென் வலியால் உதாவி 74
படுப்ப னென்றான்.

1403 என்னுந் துணையில்
சரமாயிரம் ஏந்தல்
உய்ப்பத்
தன்னங் கையிலோர்
சிலைவாங்கினன் தார
கப்பேர்
மன்னன் கடிது
கணையாயிரம் மாறு
தூண்டிச்

சின்னம் புரிந்து கணைநூறு
செலுத்தி னானால்.

75

1404 எவ்வக் கொடியோன்
தொடுவாளியை ஏந்தல்
காணா
அவ்வக் கணைகள்
விடுத்தேயவை முற்று
மாற்றக்
கைவிற் கொருவன்
இவனாகுமிக் காளை
தன்னைத்
தெய்வப் படையால்
முடிப்பேனெனச் சிந்தை
செய்தான்.

76

1405 வேறு
வெங்கனற்படை

தாரகன்விட வீரவாகு
வெகுண்டுபின்
செங்கனற்படை
யேவியன்னது
சிந்தவேவரு ணப்படை
அங்கணுய்த்திட
அவுணர்கோமகன்
அடுபுனற்கிறை
படையினைத்
துங்கமுற்றிய வீரனுய்த்தது
துண்டமாம்வகை
கண்டனன்.

77

1406 இரவிதன்படை
அவுணன்விட்டனன்
இவனுமப்படை யேவியே
விரைவிலன்னது
தொலைவுகண்டனன்

வீரமேதகு தாரகன்
உரமிசுந்தனி
ஊதைவெம்படை
யுந்தினான் அது கந்தவேள்
அருள்மிசுந்தனி
யடியன்மாற்றினன்
அனையதொல்படை
தனைவிடா.

78

1407 அனிலவெம்படை
வீறழிந்திட
அவுணர்கோமகன்
அம்புயன்
அனதுதொல்படை
ஏவினானது
தணிவில்செற்றமொ
டேகலும்
வனைகருங்கழல்

வீரவாகுவும்
மற்றவன்படை தூண்டியே
நினையுமுனனது
தொலைவுசெய்தனன்
நிகரில்வானவர் புகழவே.

79

1408 ஆயதன்மைகள்
கண்டுதாரகன்
அற்புதத்தின னாகியே
மேயவானவர் படைகள்
யாவையும்
வீரன்மற்றிவன்
வென்றனன்
மாயநீர்மையின்
இங்கிவன்றிறல்
வனமைகொள்ளுதும்
இனியெனாத்
தீயபுந்தியில்

இனையவாறு
தெரிந்துசிந்தனை
செய்துமேல்.

80

1409 தொல்லைமாயையின்
விஞ்சைதன்னை
நவின்றுளங்கொடு
துண்ணென
மல்லன்மேவரு
தாரகாசுரன்
வடிவமெண்ணில
தாங்கியே
எல்லைதீர்தரு
படைவழங்கினன்
எங்குமாகி இருட்குழாம்
ஒல்லைவந்து
பரந்தபோல்அவன்
ஒருவன்நின்றமர்

1410 கண்டுமற்றது
வானுளோர்கள்
கலங்கியேங்கினர்
முன்னரே
விண்டுநீளிடை நின்றபூதர்
வெருண்டுபின்னரும்
ஓடினார்
மண்டுபேரமர்
செய்தயர்ந்திடு
மானவீரரும் அச்சமேல்
கொண்டுநின்றனர்
முறுவல்செய்தனர்
குணலையிட்டனர்
அவுணரே.

1411 வேறு
தார கப்பெயர்

அவுணர்கோன்
மாயையின் சமரும்
ஆரும் அச்சுறு கின்றதும்
ஆடல்மொய்ம்
புடையோன்
பேர ழற்பொறி கதுவுற
நோக்கியே பிறங்கும்
வீர பத்திரன் நெடும்படை
எடுத்தனன் விடுவான்.

83

1412 துங்க வுக்கிரச் சிம்புள்மாப்
படையினைத் தூயோன்
செங்கை பற்றலும்
அன்னது தாரகன்
செயலால்
அங்கண் நின்றிடு
மாயைகண் டச்சமுற்
றழுங்கிப்

பொங்கு பானுமுன்
இருளென முடிந்ததப்
பொழுதே.

84

1413 தன்பு ணர்ப்புறு

மாயைதான் உடைதலுந்
தமியாய்
முன்பு நின்றதோர் தாரகன்
மொய்ம்புளான் றன்னைப்
பின்பு மாயையிற்
படுத்தவோர் சூழ்ச்சியைப்
பிடித்து
மின்பொ லிந்ததன்
தேரைவிட் டோடினன்
விரைவில்.

85

1414 தார கன்தொலைந்

தோடலுந் தனக்கிணை

யில்லோன்
போர ழிந்துவென்
னிட்டவன் றன்மிசைப்
புத்தேள்
வீர வெம்படை விடுப்பது
வீரமன் றென்னாச்
சீரி தாகிய தூணியுள்
அன்னதைச் செறித்தான்.

86

1415 அற்ற போர்வலித் தாரகன்
பின்வரைந் தணுகிப்
பற்றி நாண்கொடு
புயந்தனைப்
பிணித்தெனைப் பணித்த
கொற்ற வேலன்முன்
உய்க்குவன் யானெனக்
குறித்து
மற்ற வன்றனைத்

தொடர்ந்தனன்

நெடுந்திறல் வாகு.

87

1416 வேழ மாமுகற் கிளவலை

உன்னியே வீரன்

ஆழி மால்கட லாமென

ஆர்த்துவை தணுகச்

சூழு மாயையின்

இருக்கையாந் தொல்கிர

வுஞ்சப்

பாழி யொன்றுசென்

றொளித்தனன் தாரகப்

பதகன்.

88

1417 முன்ன மாங்கவன்

போகிய பூழையுள்

முடுகிப்

பொன்னின் வாகையந்

தோளுடை யாண்டகை
புகலும்
அன்ன தோர்வரை
யகமெலாம் ஆயிரங்
கதிரின்
மன்ன னேகுறா
இருள்நிலம் போன்றுவை
கியதே.

89

1418 நீளு மாலிருள் படர்தலுஞ்
சில்லிடை நெறியால்
தாளி னொற்றியே
படர்ந்தனன் தாரகற்
காணான்
ஆளி மொய்ம்புடை
மேலையோன்
அடுக்கலின் புணர்ப்பான்
மீளு கின்றதோர்

நெறியையுங் கண்டிலன்
வெகுண்டான்.

90

1419 செற்ற மிக்கவன்
மாயைஇவ் வரையெனச்
சிந்தித்
துற்ற காலையில்
அவுணனா கியகிர வஞ்சப்
பொற்றை அன்னது
கண்டுமோ கத்துயில்
புரிந்து
மற்ற வன்றன
துணர்வினை மையல்செய்
ததுவே.

91

1420 இயலி சைத்தமிழ்
முனிவரன் இசைத்தசூள்
இசைவால்
வியலு டைத்திறல்

வாகுவை அவ்வரை
மிகவும்

மயலு டைப்பெரு மாயம
தியற்றலும் மயங்கித்
துயில லுற்றனன்
தொல்லையின்
உணர்வெலாந் துறந்தே.

92

1421 அம்ம லைக்கணே

முன்னவன் உறங்கலும்
அனைய

செம்ம லுக்கிளை

யோர்இரு நால்வருஞ்

சிறந்த

தம்மி னத்தரோர்

இலக்கருஞ் சாரதர் பலரும்

விம்ம லுற்றனர்

சிறையிலாப் பறவையின்

1422 உடைந்து போயின
தாரகன் றன்னைநம்
முரவோன்
தொடர்ந்து சென்றனன்
மீண்டிலன் அவனொடுந்
துன்னி
அடைந்து வெற்பினில்
போர்புரி வான்கொலோ
அங்கட்
படர்ந்து நாடுதும்
யாமுமென் றெண்ணினர்
பலரும்.

1423 எண்ணி யேயிசைந்
திளையரோ ரெண்மரும்
இலக்கம்

நண்ணும் வீரரும் பாரிடந்
தன்னுள்நா யகரும்
அண்ணல் வான்படை
ஏந்தியே யாயிடை யகன்று
விண்ணு லாவுறு
கிரவுஞ்சம் எய்தினர்
விரைவில்.

95

1424 ஆய வெற்பினில் வீரவா
குப்பெயர் அடலோன்
போய பூழையுள் மற்றவர்
யாவரும் புகலுந்
தீய தொல்வரை
முன்னவற் கிழைத்திடு
திறம்போல்
மாயம் எண்ணில புரிதலும்
மயங்கியே வதிந்தார்.

96

1425 வெற்றி வீரவா குப்பெயர்

அண்ணலும் வீரர்
மற்றி யாவரு மயங்கலுந்
தாரகன் வாரா
உற்று நோக்கிநம்
மாயையால் இவரெலா
மொருங்கே
இற்று ளாரென
மகிழ்ந்துமால் வரைமிசை
எழுந்தான்.

97

1426 அண்ட மீமிசை நின்றவா
னவர்கள்இவ் வனைத்துங்
கண்டு கட்புனல் பனிவர
அரற்றியே கலங்கிக்
கொண்ட துன்பொடு
பதைபதைத் தோடினர்
கூளித்
தண்டம் யாவையும்

வெருவின தலைவர்இன்
மையினால்.

98

1427 மலையின் மீமிசை
பெழுதரு தாரகன்
மற்றோர்
தலைமை யாகிய
விரதமேல் கொண்டுதா
னவர்கள்
பலரும் வந்துவந்
தார்த்தனர் சூழ்தரப்
பைம்பொற்
சிலைய தொன்றினை
வாங்கியே செருநிலஞ்
சென்றான்.

99

1428 நீடு தன்சிலை நானொலி
கொண்டுநீள் சரங்கள்

கோடி கோடிமற்
றொருதொடை யாகவே
கொளுவி
ஆடல் சேர்தரு பூதர்மேற்
பொழிதலும் அலமந்
தோட லுற்றனர்
திசையினும் விண்ணினும்
உலைந்தே.

100

1429 ஆன காலையின் நாரதன்
இனையகண் டமுங்கி
மேனி துண்ணென
வியர்ப்புற வழிக்கொடு
விரைந்து
போன விண்ணவர்
தம்மொடு சென்றுபுத்
தேளிர்
சேனை காவலன்

நின்றதோர் கடைக்கூழை
சேர்ந்தான்.

101

1430 அரிது மாதவம் புரிதரு
நாரதன் அடலின்
விரவு மாயிரம் பூதவெளட
ளத்தொடு மேவுங்
கருணை சேரறு
முகத்தனைக் கண்டுகண்
களித்துச்
சுரர்க ளோடுபோய்
இறைஞ்சியே இனையன
சொல்வான்.

102

1431 ஐய நிற்படை வீரர்கள்
பெருஞ்சம ராடி
வெய்ய தானவர்
தானைகள் வரவர வீட்டிச்
செய்ய மந்திரித்

தலைவரை அமைச்சரைச்
செற்றுப்
பொய்யின்
மொய்ம்புடைத் தாரகன்
தன்னொடும் பொருதார்.

103

1432 தலைக்க ணாகிய வீரனுந்
தமிழியர் பிறரும்
இலக்க வீரரும் பாரிடத்
தலைவர்கள் யாரும்
புலைக்கொ டுந்தொழில்
தாரகன் றன்னொடும்
பொரத்தன்
மலைக்கண் உய்த்தனன்
அவர்தமைச் சூழ்ச்சியின்
வலியால்.

104

1433 உய்த்த காலையில்

அவுணனா கியகிர வஞ்சம்
மெத்து மாயைகள்
அனையவர்க்
கிழைத்தலும் வெருவிப்
பித்த ராமென மயங்கினர்
போலுமால் பின்னர்
இத்தி றந்தனை
உயர்ந்தனன் தாரக
னென்போன்.

105

1434 தெரிந்து தாரகன்
மகிழ்வொடு பறந்தலை
சென்று
துரந்து நம்பெருந்
தானையைக் கணைமழை
சொரிய
முரிந்து பேரீயின
நிகழ்ச்சியீ துயிர்த்தொகை

முற்றும்

இருந்த நாயக அறிதியே
யாவையும் என்றான்.

106

1435 என்ற காலையில் நாரதன்
உள்ளமும் இமையோர்
நின்று தாமயர் கின்றதும்
அமரர்கோன் நெஞ்சில்
துன்று சோகமும் நான்முக
னாதியோர் துயரும்
ஒன்ற நோக்கியே
அறுமுகப் பண்ணவன்
உரைப்பான்.

107

1436 வேறு

ஆருமிது கேண்மின் அம
ராடுகளன் ஏகித்
தாரகனை வேல்கொடு
தடிந்தவுணர் வைகும்

ஓரரண மானகிர வுஞ்சுகிரி
செற்றே

வீரர்தமை யோரிறையின்
மீட்டிடுவன் என்றான்.

108

1437 எந்தையிவை கூறுதலும்

யாருமவை தேர்ந்து

சிந்தையுறு கின்றதுயர்

செற்றுமுடி வில்லா

அந்தமில் மகிழ்ச்சியுடன்

ஆடியிசை பாடிக்

கந்தனடி வந்தனை

புரிந்தனர் களிப்பால்.

109

1438 கந்தமுரு கேசனது

காலைமுது பாகாய்

வந்ததொரு வந்தினை

மகிழ்ச்சியொடு நோக்கிச்

சிந்தைதனில்
முந்தும்வகை தேரதனை
வல்லே

உந்துதி விரைந்தென 110
உரைத்தருள லோடும்.

1439 என்னவினி தென்றுதொழு
தேழெழுவ கைத்தாந்
தன்னினம தாகியவர்
தாங்கள்புடை போதக்
கொன்னுனைய தாமுளவு
கோல்கயிறு பற்றித்
துன்னுபரி மான்நிரைகள்
தூண்டிமிக ஆர்த்தான். 111

1440 வேறு

ஆன காலைதனில்
அண்டமும் வையந்
தானும் அங்குள தடங்கிரி

யாவும்
ஏனை மாகடலும்
எண்டிசை யுள்ள
மான வேழமும் நடுங்கின
மன்னோ.

112

1441 வாவு கின்றபல மாநிரை
தூண்டத்
தேவர் தங்கள்சிறை தீரிய
செல்வோன்
மேவு தொல்லிரதம்
விண்ணெறி கொண்டே
ஏவ ரும்புகழ் ஏகிய
தன்றே.

113

1442 ஆதி யங்குமரன் அவ்வழி
பொற்றேர்
மீது செல்லுதலும்
விண்முகில் பல்வே

றோதும் வண்ணமுடன்
உற்றென வானில்
பூத சேனைபுடை போயின
அன்றே.

114

1443 போர ழிந்துபுற கிட்டெதிர்
பூதர்

ஆரும் நேர்ந்துதொழு
தாற்றலொ டெய்த
நார ணன்றனது நன்மரு
கானோன்

தார கன்திகழ் சமார்க்களம்
உற்றான்.

115

1444 கவன மோடுபடர் காலினு
முந்திச்

சிவன்ம கன்றனது
சேனைய தானோர்

உவரி யாமென உறுந்திறம்

நோக்கி

அவுணர் தானையை

அணிந்தெதிர் சென்றார்.

116

1445 சகந்து திக்கவரு சாரதர்

தாமும்

அகந்தை யுற்றஅவு

ணத்தொகை யோரும்

இகந்த வன்மையொ

டெதிர்ந்திகல் எய்தி

வெகுண்டு பேரமர்

விளைத்திட லுற்றார்.

117

1446 கரங்கொள் நேமிகள்

கணிச்சிகள் தீவாய்ச்

சரங்க ளாதியன தானவர்

விட்டார்

உரங்கொள் மால்வரைகள்

ஓங்குமெ முக்கள்
மரங்கள் விட்டனர்
மறங்கெழு பூதர்.

118

1447 முரிந்த தேர்நிரை
முடிந்தன மாக்கள்
நெரிந்த தானவர்
நெடுந்தலை சோரி
சொரிந்த பூதர்மெய்
துணிந்தன வானில்
திரிந்த பாறுகள் செறிந்தன
வன்றே.

119

1448 நிறங்கொள் செங்குருதி
நீத்தம தாகிக்
கறங்கி யோடின
கவந்தமொர் கோடி
மறங்கொ டாடுவ
வயின்தொறு மாகிப்

பிறங்கு கின்றன
பிணங்கெழு குன்றம். 120

1449 அனைய வாறிவர்
அருஞ்சம ராற்றப்
புனையல் வாகையுள
பூதர்கள் தம்மால்
வினையம் வல்லவுணர்
வெவ்வலி சிந்தி
இனைத லோடுமிரி
குற்றனர் அன்றே. 121

1450 தன்ப படைத்தொலைவு
தாரகன் நோக்கிக்
கொன்ப டைத்தகுனி
விற்குனி வித்தே
மின்ப டைத்தபல
வெங்கணை தூவி
வன்ப படைக்கணம்

வருந்த நடந்தான்.

122

1451 நடந்தெ திர்ந்தகண்
நாதரை யெல்லாந்
தொடர்ந்து பல்கணை
சொரிந்து துரந்தே
இடந்தி கழ்ந்தஇமை
யத்திறை நல்கும்
மடந்தை தந்ததிரு
மைந்தன்முன் உற்றான்.

123

1452 உற்ற காலைதனில்
ஒற்றரை நோக்கிச்
சற்று நீதியறு தாரக
வெய்யோன்
செற்றம் என்னுமழல்
சிந்தையின் மூள
மற்றி வன்கொல்அரன்

மாமகன் என்றான்.

124

1453 என்ன லுங்குமரன்
இங்கிவ னேயாம்
மன்ன என்றிடலும்
மற்றவன் ஏறுந்
துன்னு தேர்கடிது தூண்டி
எவர்க்கும்
முன்ன வன்மதலை
முன்னுற வந்தான்.

125

1454 வேறு
முழுமதி யன்ன ஆறு
முகங்களும் முந்நான்
காகும்
விழிகளின் அருளும்
வேலும் வேறுள
படையின் சீரும்
அழகிய கரமீ ராறும்

அணிமணித் தண்டை
யார்க்குஞ்
செழுமல ரடியுங்
கண்டான் அவன்தவஞ்
செப்பற் பாற்றோ.

126

1455 தற்பம துடைய சிந்தைத்
தாரகன் இனைய வாற்றால்
சிற்பர மூர்த்தி கொண்ட
திருவுரு வனைத்தும்
நோக்கி
அற்புத மெய்தி நம்மேல்
அமர்செய வந்தா
னென்றால்
கற்பனை கடந்த ஆதிக்
கடவுளே இவன்கொ
லென்றான்.

127

1456 இந்தவா றுன்னிப் பின்னர்

யார்க்குமே லாகும் ஈசன்
தந்ததோர் வரமும் வீரத்
தன்மையும் வன்மைப்
பாடும்

முந்துதாம் பெற்ற சீரும்
முழுவதும் நினைந்து சீறிக்
கந்தவேள் தன்னைநோக்கி
இனையன கழற லுற்றான். 128

1457 நாரணன் றனக்கு மற்றை
நான்முகன் றனக்கும்
வெளடளை
வாரணன் றனக்கு மல்லால்
மதிமுடி அமல னுக்குந்
தாரணி தனல்எ மக்குஞ்
சமரினை இழைப்ப
இங்கோர்
காரண மில்லை மைந்தா

வந்ததென் கழறு
கென்றான்.

129

1458 அறவினை புரிந்தே
யார்க்கும் அருளொடு
தண்டஞ் செய்யும்
இறையவ னாகும் ஈசன்
இமையவர் தம்மை
நீங்கள்
சிறையிடை வைத்த
தன்மை திருவுளங்
கொண்டு நுந்தம்
விறலொடு வன்மை சிந்த
விடுத்தனன் எம்மை
யென்றான்.

130

1459 வேறு
கூரிய வேற்படைக் குமர
நாயகன்

பேரருள் நிலைமையால்
இனைய பேசலும்
போரினை இழைத்திடும்
பூட்கை மாமுகத்
தாரக னென்பவன் சாற்றல்
மேயினான்.

131

1460 செந்திருத் திகழுமார்
புடைய செங்கணான்
சுந்தரக் கலுழன்மேல்
தோன்றிப் போர்செய்தே
அந்தரக் கதிர்புரை ஆழி
உய்த்ததென்
சுந்தரத் தணிந்தது காண்கி
லாய்கொலோ.

132

1461 இன்றுகக றெம்முடன்
இகலிப் போர்செய்ச்

சென்றுளார் யாவருஞ்
சிறிது போழ்தினுட்
பொன்றுவார் இரிந்தனர்
போவ ரல்லது
வென்றுளார் இலையது
வினவ லாய்கொலோ.

133

1462 முட்டிவெஞ் சமரினை
முயல முன்னம்நீ
விட்டிடு தலைவரை
வென்று வெற்பினில்
பட்டிட இயற்றினன் பலக
ணங்ளை

அட்டனன் அவற்றினை
அறிந்தி லாய்கொலோ.

134

1463 ஆகையால் எம்முடன்
அமரி யற்றியே
சோகம தடையலை சூல

பாணிபால்
ஏகுதி பாலநீ என்று
கூறலும்
வாகையங் குமரவேள்
மரபிற் கூறுவான்.

135

1464 தாரணி மறையவன் ததீசி
தன்மிசை
நாரணன் விடுத்ததோர்
நலங்கொள் ஆழிதன்
கூரினை இழந்துபோய்க்
குலாலன் சக்கர
நீர்மைய தானது வினவ
லாய்கொல்நீ.

136

1465 சூற்புயல் மேனியான்
துங்கச் செங்கையின்
பாற்படு திகிரிபோற்
பழியில் துஞ்சுமோ

வேற்புறு படைக்கெலாம்
இறைவ னாகுநம்
வேற்படை நின்னுயிர்
விரைவின் உண்ணுமால். 137

1466 உங்கள்பே ராற்றல்இவ்
வுலகை வென்றன
இங்குநாம் வருதலும்
இமைப்பின் மாய்ந்தன
அங்கண்மா ஞாலமுண்
டமரும் ஆரிருள்
பொங்குபே ரொளிவர
விளிந்து போனபோல். 138

1467 ஈட்டிய மாயைகள்
எவையுந் தன்வழிக்
காட்டிய கிரியையுங் கள்வ
நின்னையுந்
தீட்டிய வேல்கொடு

செற்றுச் சேனையை
மீட்டிடு கின்றனன்
விரைவி னாலென்றான்.

139

1468 என்றலுஞ் சீறியே இகலித்
தாரகன்

குன்றுறழ் தன்சிலை
குனியக் கோட்டியே
மின்றிகழ் நானொலி
எடுப்ப விண்மிசைச்
சென்றிடும் அமரருந்
தியக்க மெய்தினார்.

140

1469 எய்திய காலையில் எந்தை
கந்தவேள்
கைதனில் இருந்ததோர்
கார்மு கந்தனை
மொய்தனில் வாங்கிநாண்
முழக்கங் கோடலும்

ஐதென உலகெலாம்

அழுங்கிற் றென்பவே.

141

1470 நாரியின் பேரொலி நாதன்
கோடலும்

ஆரணன் முதலினோர்

தாமும் அஞ்சினார்

பேருல கெங்கணும்

பேதுற் றேங்கின

தாரக முதல்வனுந் தலைது

ளக்கினான்.

142

1471 துளக்கிய தாரக சூரன்

கைத்தலங்

கொளற்குரி வில்லுமிழ்

கொள்கைத் தாலென

வளக்கதிர் நுனைகெழு

வயிர வான்கணை

அளக்கரும் எண்ணில
ஆர்த்துத் தூண்டினான்.

143

1472 ஆயதோர் காலையில்
ஆறு மாமுகன்
மீயுயர் சிலைதனில்
விரைவில் ஆயிரஞ்
சாயகந் தூண்டியே தார
காசுரன்

ஏயின பகழிக ளியாவுஞ்
சிந்தினான்.

144

1473 சிந்திய காலையில்
செயிர்த்துத் தாரகன்
உந்தினன் பின்னரும்
ஓராயி ரங்கணை
கந்தனும் அனையது
கண்டு வல்லையின்
ஐந்திரு பகழிதொட்

டவற்றை நீக்கினான்.

145

1474 மீட்டுமத் தாரகன் விசிகம்

வெஞ்சிலை

பூட்டிய வாங்கலும் புராரி

காதலன்

ஈட்டமொ டொருகணை

யேவி ஆங்கவன்

தோட்டுணை வில்லினைத்

துண்ட மாக்கினான்.

146

1475 வேறு

அங்கோர் சிலையைக்

குனித்தானது காலை

தன்னில்

எங்கோ முதல்வன்

ஒருபாணியின் ஏந்து

வில்லில்

செங்கோல் வகையா

யிரம்பூட்டினன் செல்ல
உய்த்தான்
வெங்கோல் நடாத்தி
வருதாரக வெய்யன்
மீதில்.

147

1476 சேரார் பரவுந்
திறல்வேலவன் செய்கை
நோக்கித்
தாரார் முடித்தா ரகவீரன்
தனது வில்லில்
ஓரா யிரம்வா ளிகள்
பூட்டினன் ஒல்லை உய்த்து
நேராய் விரவுங்
கணையாவையும் நீறு
செய்தான்.

148

1477 வெய்யான் அநந்தங்

கணை தூண்ட விமலன்
நல்குந்
துய்யான் அவைகள்
அறுத்துக் கணைகோடி
தூண்டி
மையார் அவுணர்
புகழ்தாரக மான வேழம்
எய்யாகும் வண்ணஞ்
செறித்தானவன் யாக்கை
யெங்கும்.

149

1478 ஒருகோடி வாளி
உறலோடும் உருத்து நீசன்
இருகோடி வாளி
விடஅன்னதை ஏவின்
நீக்கி
இருகோ டியதார்
அசுரேசன் முகங்கொள்

கையும்
பொருகோடும் வீழ
விடுத்தான்இரு புங்க
வாளி.

150

1479 வந்தங் கிரண்டு சரமும்பட
மாயை மைந்தன்
தந்தங்கள் கையோ
டிறலோடுந் தளர்ச்சி
யெய்தி
முந்துங் கணைஆ
யிரந்தன்னை முனிந்து
தூண்டிக்
கந்தன் தடந்தேர்த்
துவசந்துகள் கண்டு
நின்றான்.

151

1480 மல்லற் கொடியிற்

றதுகண்டு மறங்கொள்
வெய்யோன்
வில்லைக் கணைநான்
கிரண்டால் நிலமீது வீட்டித்
தொல்லைக் கனலின்
கணையாயிரந் தூண்டி
யன்னோன்
செல்லுற்ற திண்டேர்
பரிபாகொடு சிந்தி
நின்றான்.

152

1481 வேறங் கொருதேர்
மிசையேறியொர் வில்லை
வாங்கி
நூறைந் திருதீ
விசிகந்தனை நொய்தின்
ஏவி
மாறின்றி வைகும்

பரமன்வடி வான
செவ்வேள்
ஏறுந் தடந்தேர்
வலவன்புயத் தெய்த
உய்த்தான்.

153

1482 வென்றோர் புகழுங்
குமரன்வியன் தேர்க
டாவிச்
சென்றோன் வருத்தந்
தெரிந்தாயிரந் தீய வாளி
வன்றோன் முகத்தா
ரகன்நெற்றியுள் மன்ன
வுய்ப்பப்
பொன்றோய் தனது
தடந்தேரில் புலம்பி
வீழ்ந்தான்.

154

1483 வீமுற் றிடலும்
விழுசெம்புனல் வெளடீள
மிக்கே
தாமுற்ற பாரிற்
புகுந்தேபுடை சார்த லுற்ற
பாழிக் கடலிற்
பரிமாமுகம் பட்ட செந்தீச்
சூழிக் களிற்றின்
வதனத்தினுந் தோன்று
மென்ன.

155

1484 மன்னா கியதா
ரகன்அங்கண் மயங்கி வீழ்
அன்னான் றனது
படைவீரர் அதனை
நோக்கிக்
கொன்னார் சினங்கொண்

டடுபோரைக் குறித்து
நம்பன்
தொன்னான் உதவுந்
திறல்மைந்தனைச் சூழ்ந்து 156
கொண்டார்.

1485 சூலந் திகிரிப்
படைதோமரந் துய்ய
பிண்டி
பாலஞ் சுடர்வேல்
எழுநாஞ்சில் பகழி
தண்டம்
ஆலங் கணையங்
குலிசாயுத மாதி யாக
வேலும் படைகள்
பொழிந்தார்த்தனர் எங்கும்
ஈண்டி. 157

1486 கறுத்தான் அவர்தஞ்

செயல்கண்டுதன் கார்மு
கத்தை
நிறுத்தா வளையாக்
கணைமாமழை நீட
வுய்த்து
மறுத்தா னுடைய
கொடுந்தானவர் வாகை
சிந்தி
அறுத்தான்
விடுதொல்படை
யாவையும் ஆடல்
வேலோன்.

158

1487 வெய்தாகிய தீங்கணை
மாரி விசாகன் மீட்டும்
பெய்தான் அவுணர்
முடிதன்னைப் பிறங்கு
மார்பைத்

துய்தா னுறும்வா
யினையங்கையைத்
தோளைத் தாளைக்
கொய்தான் குருதிக்
கடலெங்கணுங் கொண்ட
தன்றே.

159

1488 வில்லோர் பரவுந்
திறல்வேலவன் வெய்ய
கோலால்
அல்லோ டியதீ
மனத்தானவர் ஆயி
னோரில்
பல்லோர் இறந்தார்
குருதிக் கடல்பாய்ந்து
நீந்திச்
சில்லோர் கள்தத்தம்
உயிர்கொண்டு சிதைந்து

1489 மைக்கார் சிவந்த

தெனுந்தாரகன் மையல்
நீங்கி

அக்காலை தன்னில்

எழுந்தே அயல்போற்றி

நின்று

தொக்கார்

அமையாரையுங்

காண்கிலன் துன்ப மெய்தி

நக்கான் அவர்தஞ்

செயல்கண்டு நவிறல்

உற்றான்.

1490 வேறு

செய்ய வார்சடை ஈசன்

நல்கிய சிறுவன்

இங்கொரு வன்பொரக்

கையி ழந்துமு கத்தி னூடு
கவின்கொள் கோடுமி
ழந்தனன்
மைய லெய்திவி முந்த
னன்பொரும் வலிய
தானையும் மாண்டன
ஐய வீங்கொரு தமிழன்
நின்றனன் அழகி தாலென
தண்மையே.

162

1491 தாவில் வெஞ்சிலை
வன்மை கொண்டு சரங்கள்
எண்ணில தூண்டியே
மேவ லானிவன் உயிர்கு
டிப்பதும் வெல்லு
கின்றதும் அரியதால்
தேவர் மாப்படை தொடுவ
னிங்கினி யென்று

சிந்தனை செய்துபின்
ஏவரும் புகழ் தார காசுரன்
இனைய செய்கை
இயற்றினான்.

163

1492 வேறு

அடலரி நான்முக னாதி
வானவப்
படையினை யாவையும்
பவஞ்செய் தாரகன்
விடவிட வந்தவை
வெருவி மேலையோன்
புடைதனில் ஒடுங்கியே
போற்றி நின்றவே.

164

1493 செங்கண்மா லயன்முதற்
றேவர் மாப்படை
துங்கமொ டேகியே

துளங்கி வேலுடைப்
புங்கவன் பாங்கரிற்
போற்றி நின்றலும்
அங்கது கண்டனன்
அவுணர் மன்னவன்.

165

1494 ஒருவினன் அகநதையை
உள்ள மோரிறை
வெருவினன் விம்மிதம்
மிகவு மெய்தினான்
ளரிகலும் விழியினன்
இவனை வென்றிடல்
அரியது போலுமென்
றகத்தில் உன்னினான்.

166

1495 பாங்கரின் மாதுடைப்
பரமன் தொல்படை
ஈங்கினி விடுதுமென்
றெண்ணி யப்படை

வாங்கினன் அருச்சனை
மனத்தி னாற்றினன்
ஓங்கிருஞ் சினமுடன்
ஓல்லை யேவினான்.

167

1496 சங்கரன் தொல்படை

தறுகண் ஆலமும்
புங்கவர் படைகளும் பூத
ராசியும்
அங்கத நிரைகளும்
அளப்பில் சூலமும்
வெங்கனல் ஈட்டமும்
விதித்துச் சென்றதே.

168

1497 கலைகுலாம் பிறைமுடிக்க

கடவுள் மாப்படை
அலகிலா உயிர்களும்
அண்டம் யாவையும்
உலைகுறா தலமர வுரத்துச்

சேறலும்

இலைகுலாம் அயிலுடை
எந்தை நோக்கினான்.

169

1498 கந்தவேள் அனையது
கண்டு தந்தையைச்
சிந்தையின் உன்னியோர்
செங்கை நீட்டியே
அந்தவெம் படையினை
அருளிற் பற்றினான்
தந்தவன் வாங்கிய
தன்மை யென்னவே.

170

1499 நெற்றியில் விழியுடை
நிமலன் காதலன்
பற்றிய படையினைப்
பாணி சேர்த்தினான்
மற்றது தாரக வலியன்

கண்ணூரீஇ

இற்றது நந்திரு இனியென்
றேங்கினான்.

171

1500 தேவர்கள் தேவனார்
தெய்வத் தொல்படை
ஏவினன் அதனையும்
எதிர்ந்து பற்றினான்
மூவிரு முகமுடை
முதல்வன் வன்மையை
நாவினி லொருவரால்
நவிறற் பாலதோ.

172

1501 ஆயினும் அரன்மகன்
அறத்தின் போரலால்
தீயதோர் கைதவச் செருவ
துன்னலான்
மாயைகள் ஆற்றியே
மறைந்து நின்றுநான்

ஏயென இயற்றுவன்
அமரென் நெண்ணினான். 173

1502 கையனும் இவ்வகை
கருத்தி லுன்னியே
ஒய்யென வேகிர வஞ்ச
வெற்பின்முன்
வையமொ டேகிநீ வல்ல
மாயைகள்
செய்குதி செய்குதி யென்று
செப்பினான். 174

1503 வேறு
செப்பிய இறுவரை
கிரவஞ்சந் திகழ்வுறு
மாயையின் நிகழ்வுன்னி
முப்புர வகைபல
வெனநிற்ப முரணுறு தாரக

முதல்வன்றான்
அப்புர நிருதர்க
ளெனநின்றான்
அகல்வரை பலபல
முகிலாக
ஒப்பறு சூரன
திலையோனும் உருமென
அவையிடை
உலவுற்றான்.

175

1504 வேலைக ளுருவினை
வரைகொள்ள விசயம
துடையதொ ரசுரேசன்
காலம திறுதியில்
உலகுண்ணுங்
கனையொலி அனலிக
ளெனநின்றான்
சீலமின் முதுகிரி

நெடுநேமித் திருவரை
சூழ்தரும் இருளாக
மால்கரி முகமுள
அவுணன்றான் வரையறு
பாரிட நிரையானான்.

176

1505 இந்திரன் முதலுள
சுரர்வைகும் ஏழுட
னொருதிசை வேழம்போல்
அந்தநெ டுங்கிரி
வரலோடும் அருகினில்
உறுகுல கிரியாகித்
தந்தியின் முகமுள
அவுணன்றான் சடசட
முதிரொலி யுடன்வந்தான்
முந்திய தந்தம துருமாறி
முறைமுறை நின்றதொர்
திறனேபோல்.

177

1506 வாயுவின் உருவென
மலைசெல்ல மதகரி
முகமுள பதகன்றான்
தேயுவின் உருவென
வரலுற்றான் திரியவும்
நெடுவரை விரைவோடுங்
காய்கனல் உகுளுகி
ழிகளாகிக் ககனம
திடையுற மிடைகாலை
ஆயிர கோடிவெய்
யவரேபோல் அலமர
லுற்றனன் அறமில்லான்.

178

1507 அவ்வகை தாரகன்
வரையோடும் அளவறு
மாயையின் வடிவெய்தி
எவ்விடை யுஞ்செறி
தரலோடும் எம்பெரு

மானவன் இவைகாணாத்
தெவ்வலி கொண்டுறும்
இவனாவி சிந்துவன்
என்றுள மிசைகொண்டே
கைவரு வேற்படை
தனைநோக்கி இனையன
சிலமொழி கழறுற்றான்.

179

1508 தாரகன் என்பதோர்
பேரோனைச் சஞ்சல
முறுகிர வுஞ்சத்தை
ஓரிறை செல்லுமுன்
உடல்கீறி உள்ளுயி
ருண்டுபு றத்தேகிப்
பாரிடர் தம்மை
இலக்கத்தொன் பதின்மர்க
ளாக உரைகின்ற
வீரரை மீட்டிவண்

வருகென்றே வேற்படை
தன்னை விடுத்திட்டான்.

180

1509 சேயவன் விட்டிடு

தனிவைவேல் செருமுயல்
தாரகன் வரையோடும்
ஆயிடை செய்த
புணர்ப்பெல்லாம்
அகிலமும் அழிதரு
பொழுதின்கண்
மாயையி னாகிய
வுலகெங்கும் மலிதரு
முயிர்களும் மதிசூடுந்
தூயவன் விழியழல்
சுடுமாபோல் துண்ணென
அட்டது சுரர்போற்ற.

181

1510 வேறு

அரண்டரு கழற்கால்

ஐயன் அறுமுகத் தெழுந்த
சீற்றந்
திரண்டொரு வடிவின்
வேறாய்ச் சென்றதே
யெனவு நான்கு
முரண்டரு தடந்தோள்
அண்ணல் முத்தலை
படைத்த சூலம்
இரண்டொரு படையாய்
வந்த தென்னவும் ஏகிற்
றவ்வேல்.

182

1511 முடித்திடல் அரிய மாய
மூரிநீர்க் கடலை வற்றக்
குடித்திடு கின்ற செவ்வேற்
கூற்றம்வந் திடுத லோடுந்
தடித்திடும் எயிற்றுப்

பேழ்வாய்த் தாரகன்
இதனைப் பற்றி
ஒடித்திடு கிற்பேன் என்னா
ஒல்லென உருத்து
வந்தான்.

183

1512 அச்சமொர் சிறிதுமில்லா
அவுணர்கோன் உவணன்
மேற்செல்
நச்சர வென்னச் சீறி
நணுகலும் அவன்மார்
பென்னும்
வச்சிர வரையின் மீது
வானுரும் ஏறுற் றென்னச்
செச்சையந் தெரியல் வீரன்
செலுத்தும்வேல் பட்ட
தன்றே.

184

1513 தாரகன் மார்ப மென்னுந்

தடம்பெரு வரையைக்
கீண்டு

சீரிய கிரவுஞ் சத்திற்
சேர்ந்துபட் டுருவிச்
சென்று

வீரமும் புகழுங் கொண்டு
விளங்கிய தென்ன
அங்கட்

சோரியுந் துகளும் ஆடித் 185
துண்ணென மீண்ட தன்றே.

1514 மீண்டிடு சீற்ற வைவேல்
வெற்பினுள் துஞ்சு கின்ற
ஆண்டகை வீரர்தம்மை
ஆயிடை யெழுப்பி
வான்போய்
மாண்டகு கங்கை
தோய்ந்து வாலிய

வடிவாய் ஐயன்
தூண்டிய கரத்தில் வந்து
தொன்மைபோல் இருந்த
தம்மா.

186

1515 தண்டம தியற்றுங்
கூர்வேல் தாரக வவுணன்
மார்பும்
பண்டுள வரையும் பட்டுப்
பறிந்தபே ரோசை கேளா
விண்டது ஞால மென்பார்
வெடித்தது மேரு
வென்பார்
அண்டம துடைந்த
தென்பா ராயினர் அகிலத்
துள்ளோர்.

187

1516 வடித்ததை யன்ன

கூர்வேல் மார்பையூ
டறுத்துச் செல்லத்
தடித்திடு கின்ற யாக்கைத்
தாரகன் அநந்த கோடி
இடித்தொகை யென்ன
ஆர்த்திட் டிம்மென
எழுந்து துள்ளிப்
படித்தலந் தன்னில் வீழ்ந்து
பதைபதைத் தாவி
விட்டான்.

188

1517 தடவரை யனைய
மொய்ம்பில் தாரகன்
வேலாற் பட்டுப்
புடவியில் வீழா நின்றான்
பொள்ளென வானில்
துள்ளிக்
கடலுடைந் தென்ன

ஆர்க்குங் காலையில்
கலக்க மெய்தி
உடுகணம் உதிர்ந்த தஞ்சி
யோடினன் இரவி
யென்போன்.

189

1518 தளர்ந்திடல் இல்லா வீரத்
தாரகன் பட்டு வானில்
கிளர்ந்தனன் வீழு
மெல்லைக் கீழுறு பிலமும்
பாரு
பிளந்தன வரைகள் யாவும்
பிதிர்ந்தன அதிர்ந்த
தண்டம்
உளந்தடு மாறி யோலிட்
டோடின திசையில்
யானை.

190

1519 தண்ணளி சிறிது மில்லாத்

தாரகன் கிளர்ந்து
வான்போய்
மண்ணிடை மறிந்த
தன்மை வன்சிறை இழந்த
நாளில்
திண்ணிய மேரு இன்னுஞ்
செல்லலாங் கொல்லென்
றுன்னி
விண்ணிடை யெழுந்து
வல்லே வீழ்ந்ததே
போலும் அன்றே.

191

1520 வெற்றிய தாகுங் கூர்வேல்
வெற்பினை அட்ட
காலைச்
செற்றிய பூழி யீட்டஞ்
சிதறிய பொறிக ளெங்கும்
பற்றிய புகையும் வந்து

பரந்தன கரந்த தண்டம்
வற்றிய கடல்கள் வானிற்
கங்கையும் வறந்த தன்றே.

192

1521 சிறந்திடு மாய வெற்பைத்
திருக்கைவேல் பொடித்த
காலைப்

பிறந்திடு கின்ற தீயைத்
தீயெனப் பேச லாமோ
அறிந்தவர் தெரியில்
குன்றம் அவுணா
கையினான் மெய்யில்
உறைந்திடு குருதி துள்ளி
உகுத்தவா றாகு மன்றே.

193

1522 யானுற்ற குன்றந் தன்னை
யெறிந்தனன் என்று
செவ்வேள்

தானுற்ற நதியை வந்து
தடிந்ததே என்ன வெற்பில்
ஊனுற்ற நெடுவேல் பாய
உதித்திடும் பொறியின்
ஈட்டம்

வானுற்ற கங்கை புக்கு
வறந்திடு வித்த தன்றே.

194

1523 திறலுடை நெடுவேல்
அட்ட சிலம்பினில் சிதறித்
தோன்றும்
பொறிகளும் துகளும்
ஆர்ப்பும் பொள்ளெனச்
செறிந்த தன்மை
மறிகடல் முழுதும்
அங்கண் வடவையும்
அடைந்தொன் றாகி
இறுதியில் உலகங்

கொள்ள எழுந்தது
போலும் மாதோ.

195

1524 தந்தியின் வதனங்

கொண்ட தாரக வவுணன்
மார்வில்

சிந்துறு குருதச் செந்நீர்
திரைபொரு தலைத்து வீசி

அந்தமில் நீத்த மாகி

அயிற்படை அட்ட

குன்றில்

வந்திடு பூழை* புக்கு

மறிகடல் மடுத்த தன்றே.

(* பூழை - துவாரம்.)

196

1525 விட்டவேல் மீண்டு கந்த

வேள்கரத் திருப்பத்

தீயோன்

பட்டதும் வெற்பு மாய்ந்த

பான்மையும் அவுணர்
யாருங்
கெட்டது நோக்கி மாலுங்
கேழ்கிளர் கமலத் தேவும்
முட்டிலா மகத்தின்
வேந்தும் முனிவருஞ்
சுரரும் ஆர்த்தார்.

197

1526 ஆடனர் குமரற் போற்றி
அங்கைக ளுச்சி மீது
சூடனர் தண்பூ மாரி
தூர்த்தனர் அவனைச்
சூழ்ந்து
பாடனர் தொழுது
முன்னம் பன்முறை
பணிந்து நின்றார்
நீடிய வுவுகை யென்னும்
நெடுங்கடல் ஆழும் நீரார். 198

1527 ஆங்கது காலை தன்னில்
அளப்பிலா மாயை வல்ல
ஓங்கல திறப்ப அங்கண்
உறங்கிய வீர ரெல்லாந்
தீங்குறு மையல் நீங்கிக்
கதுமெனச் சென்று
செவ்வேள்
பூங்கழல் வணங்கி நின்று
போற்றியே புடையின்
நின்றார்.

199

1528 வாருறு கழற்கால் வீர
வாகுவே முதலா வுள்ள
வீரர்கள் தம்மை
யெல்லாம் வேலுடைக்
கடவுள் நோக்கித்
தாரகன் வரை**யுட்
பட்டுத் தகுமுணர் வின்றி

நீவிர்

ஆருநொந் தீர்கள் போலும்

மாயையூ டமுந்தி

யென்றான்.

(** தாரகன்வரை -

தாரகாசுரனது

ஆட்சிக்குட்பட்ட மலை.)

200

1529 செய்யவன் இனைய வாறு

சீரருள் புரிய வீரர்

ஐயநின் னருளுண் டாக

அடியம்ஊ றடைவ

துண்டோ

மையலோ டுறங்கு

வார்போல் மருவுமின்

புற்ற தன்றி

வெய்யதோர் கிரிமா

யத்தால் மெலிந்திலம்

1530 என்றலும் வீர

மொய்ம்பின் ஏந்தலை
விளித்துச் செவ்வேள்
வென்றிகொள் சூரன்
பின்னோன் விட்டிடத்
தான்முற் கொண்ட
வன்றிறற் படையின்
வேந்தை*** மற்றவன்
கரத்தின் நல்கி
நன்றிது போற்று கென்றே
நவின்றுநல் லருள்பு
ரிந்தான்.

(*** படையின் வேந்து -
பாசுபதாஸ்திரம்.)

1531 தாரகன் போரில் துஞ்சுஞ்

சாரதர் தம்மை யெல்லாம்
ஆருநீர் எழுதிர் என்னா
அவரெலாம் எழுவே
செய்து
பாரிட வனிகஞ் சூழப்
பண்ணவர் பரவல்
செய்யச்
சீரிய வயவர் ஈண்டச்
செருநிலம் அகன்றான்
செவவேள்.

203

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1531

21. தேவகிரிப் படலம் (1532-1563)

1532 மாகவந் தங்கள் கூளி
வாய்ப்பறை மிழற்ற ஆடும்

ஆகவந் தங்கு மெல்லை
யகன்றுசெங் கதிர்வேல்
அண்ணல்

சோகவந் தங்கொண் டுள்ள
சுரருடன் அனிகஞ் சுற்றி
ஏகவந் தங்கண் நின்ற
இமகிரி யெல்லை தீர்ந்தான். 1

1533 அரியயன் மகத்தின் தேவன்
அமரர்கள் இலக்கத்
தொன்பான்
பொருதிறல் வயவரேனைப்
பூதர்கள் யாரும் போற்றத்
திருநெடு வேலோன்
தென்பாற் செவ்விதின்
நடந்து மேல்பால்
இரவியில் இரவி செல்ல
இமையவர் சயிலஞ்

சேர்ந்தான்.

2

1534 ஒப்பறு சூர்பின் னோனை
ஒருவன்வேல் அட்ட
தன்மை
இப்புற வுலகின் உள்ளார்
யாவரும் உணர்வர் இன்னே
அப்புற வுலகின் உள்ளார்
அறிந்திட யானே சென்று
செப்புவ னென்பான்
போலச் செங்கதிர் மறைந்து
போனான்.

3

1535 பாணுவென்
றுரைக்குமேலோன்
பகற்பொழு
தெலாங்கைக்கொண்டான்
ஏனைய மதியப் புத்தேள்

இரவினுக் கரச னானான்
நானிவற் றிடையே சென்று
நண்ணுவ னென்று செந்தீ
வானவன் போந்த தென்ன 4
வந்தது மாலைச் செக்கர்.

1536 வம்பவிழ் குமுத மெல்லா
மலர்ந்திடு மாலை தன்னில்
வெம்படை பயிலத்
தோன்றும் வேளுக்குத்
தான்முன் வந்த
அம்புதி முருச மாயிற்
றாகையால் தானும்
வெற்றிக்
கொம்பென விளங்கிற்
றென்ன எழுந்தது குழவித்
திங்கள்.

1537 ஏற்றெதிர் மலைந்து நின்ற
இகலுடை யவுணர் தம்மேற்
காற்றெனத் தேர்க டாவிக்க
கடுஞ்சமர் புரிந்த
வெய்யோன்
மாற்றருஞ் செம்பொன்
மார்பில் வச்சிரப் பதக்கம்
இற்று
மேற்றிசை வீழ்ந்த தென்ன
இளம்பிறை வழங்கிற்
றன்றே.

6

1538 கானத்தின் ஏனம் ஒத்த
கனையிருட் சூழல் மற்றவ்
வேனத்தின் எயிற்றை
யொத்த திளம்பிறை
அதனைப் பூண்ட
கோனொத்த தண்டம்

அந்தக் கூரெயி றுகுத்த
முத்தந்

தானொத்து விளங்கு கின்ற
தாரகா கணங்க ளெல்லாம்.

7

1539 அல்லிது போந்த காலை
ஆரமா மாலை யென்னக்
கல்ஃலென அருவி தூங்குங்
கடவுள்வெற் பொ சா
ரெய்தி
மெல்லிதழ் வனசத் தேவும்
விண்டுவும் விண்ணின்
தேவும்
பல்லிமை யோருஞ்
செவ்வேள் பதமுறை
தொழுது சொல்வார்.

8

1540 வன்கணே யுடைய சூர்பின்
வருத்திட இந்நாள் காறும்

புன்கணே யுழந்தே
மன்னான் பொருப்பொடு
முடியச் செற்றாய்
உன்கணே வழிபா டாற்ற
உன்னினம் இன்ன
வெற்பின்
தன்கணே இறுத்தல்
வேண்டுந் தருதியிவ வரம
தென்றார்.

9

1541 பசைந்திடும் ஆர்வங்
கொண்ட பண்ணவர்
இனைய தன்மை
இசைந்தனர் வேண்டு
மெல்லை எ•குடை
அண்ணல் அங்கண்
அசைந்திடு தன்மை யுன்னி

அருள்செய வதுகண்
டன்னோர்

தசைந்துமெய் பொடிப்பத்
துள்ளித் தணப்பில்
பேருவகை பூத்தார்.

10

1542 ஒண்ணில வுமிழும்
வேலோன் ஒலிகழற்
றானையோடுங்

கண்ணனை முதலா வுள்ள
கடவுளர் குழுவி னோடும்
பண்ணவர் கிரிமேற் சென்று
பாங்கரில் தொழுது போந்த
விண்ணவர் புனைவன்
றன்னை விளித்திவை புகல
லுற்றான்.

11

1542 புகலுறுஞ் சூழ்ச்சி மிக்கோய்
புங்கவ ராயு னோருந்

தொகலுறு கணர்கள் யாருந்
துணைவரும் யாமும் மேவ
அகலுறும் இனைய
வெற்பின் அருங்கடி நகர
மொன்றை
விகலம தின்றி இன்னே
விதித்தியால் விரைவின்
என்றான்.

12

1544 வேறு

குழங்கல் வேட்டுவக்
கோதையர் ஆடலுங்
கழங்கு நோக்கிக்
களிப்பவன் மற்றிது
வழங்கு மெல்லை
வகுப்பென் றன்னவன்
தழங்கு நூபுரத் தாள்பணிந்
தேகினான்.

13

1545 மகர தோரணம் வாரியின்
மல்கிய
சிகர மாளிகை
செம்பொனின் சூளிகை
நிகரில் பற்பல
ஞெளஞ்ளல்கள் ஈண்டிய
நகர மொன்றினை யாயிடை
நல்கினான்.

14

1546 அவ்வ ரைக்கண்
அகன்பெரு நொச்சியுட்
கைவல் வித்தகக் கம்மியர்
மேலவன்
எவ்வெ வார்க்கும் இறைவன்
இருந்திடத்
தெய்வ தக்குல
மொன்றுசெய் தானரோ.

15

1547 மாற்ற ரும்பொன் வரையுள்
மணிக்கிரி
தோற்றி யென்னச்
சுடர்கெழு மாழையின்
ஏற்ற கோட்டத்
திழைத்தனன் கேசரி
ஆற்று கின்ற அரதனப்
பீடிகை.

16

1548 இனைய தன்மையும்
ஏனவும் நல்கியே
மனுவின் தாதை வருதலும்
மள்ளர்தம்
அனிக மோடும் அமரர்கள்
தம்மொடும்
முனையின் மேற்படை
மொய்ம்பன்அங்
கேகினான்.

17

1549 அறுமு கத்தவன் அந்நக
ரேகியே

துறும லுற்றிடுந்
தொல்பெருந் தானையை
இறுதி யற்ற இருக்கைகொள்
ஆவணம்
நிறுவ லுற்று நிகேதனத்
தெய்தினான்.

18

1550 இரதம் விட்டங்
கிழிந்துபொற் பாதுகை
சரணம் வைத்துத்
தண்ப்பரும் வீரருஞ்
சுரரு முற்றுடன் சூழ்தரத்
துங்கவேல்
ஒருவன் மற்றவ்
வுறையுளின் ஏகினோன்.

19

1551 ஊறில் வெய்யவர் யாரும்
ஒரோவழிச்
சேற லெய்திச் செறிந்தென
வில்விடு
மாறில் செஞ்சுடர் மாமணிப்
பீடமேல்
ஏறி வைகினன் யாரினும் 20
மேலையோன்.

1552 பொழுது மற்றதிற் பூவினன்
ஆதியாம்
விழுமை பெற்றிடும்
விண்ணவர் யாவருங்
குழும லுற்றுக் குமரனை
அவ்விடை
வழிப டத்தம் மனத்திடை
உன்னினார். 21

1553 புங்க வன்விழி பொத்திய

அம்மைதன்
செங்கை தன்னிற்
சிறப்பொடு தோன்றிய
கங்கை தன்னைக் கடவுளர்
உன்னலும்
அங்கண் வந்ததை
அப்பெரு மாந்தி.

22

1554 சோதி மாண்கலன் தூயன
பொற்றுக்கில்
போது சாந்தம் புகைமணி
பூஞ்சுடர்
ஆதியாக அருச்சனைக்
கேற்றன
ஏதும் ஆயிடை எய்துவித்
தாரரோ.

23

1555 அண்டர் தொல்லை அமுத
மிருத்திய

குண்ட முற்ற குடங்கர்
கொணர்ந்திடா
மண்டு தென்புனல் வானதி
தன்னிடை
நொண்டு கொண்டனர்
வேதம் நுவன்றுளார்.

24

1556 அந்த வெல்லை

அயன்முதற் றேவரும்
முந்து கின்ற முனிவருஞ்
சண்முகத்
தெந்தை பாங்கரின் ஈண்டி
யவன்பெயர்
மந்திரங் கொடு மஞ்சன
மாட்டினார்.

25

1557 வெய்ய வேற்படை

விண்ணவற் கின்னணம்

ஐய மஞ்சனம் ஆட்டிமுன்
சூழ்ந்திடுந்
துய்ய பொன்னந் துகிலினை
நீக்கியே
நொய்ய ப•றுகில் நூதனஞ்
சாத்தினார்.

26

1558 வீற்றொர் சீய வியன்றவி

சின்மிசை

ஏற்றி வேளை இருத்தி

அவன்பெயர்

சாற்றி மாமலர் சாத்தித்

தருவிடைத்

தோற்று பூவின்

தொடையலுஞ் சூட்டினார். 27

1559 செய்ய சந்தனத்

தேய்வைமுன் கொட்டினர்

ஐய பாளிதம் அப்பினர்

நாவியுந்
துய்ய நானமுந் துன்மமட்
டித்தனர்
மெய்யெ லாமணி மேவரச்
சாத்தினார்.

28

1560 சந்து காரகில் தண்ணென்
கருப்புரங்
குந்து ருக்கமொண் குக்குலு
வப்புகை
செந்த ழற்சுடர் சீர்மணி
ஆர்ப்பொடு
தந்து பற்றித் தலைத்தலை
சுற்றினார்.

29

1561 இத்தி றத்தவும் ஏனவும்
எ•கவேற்
கைத்த லத்துக் கடவுட்கு
நல்கியே

பத்தி மைத்திற னாற்பணிந்
தேத்தினர்
சித்தி சங்கற்பஞ் செய்திடுஞ்
செய்கையோர். 30

1562 தேவு கொண்ட சிலம்பினில்
பண்ணவர்
ஏவ ருங்குழீஇ யின்னணம்
பூசனை
யாவ தாற்ற வதுகொண்
டமர்ந்தனன்
மூவி ரண்டு முகனுடை
மொய்ம்பினோன். 31

1563 அமரர் வெற்பில்
அயிற்படை யேந்திய
விமல னுற்றது சொற்றனம்
மேலினிச்
சமரி டைப்படு தாரகன்

தந்திடு

குமரன் உற்றது மற்றதுங்

கூறுகேம்.

32

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1563

222. அசுரேந்திரன் மகேந்திரஞ் செல்
படலம் (1564-1628)

1564 எந்தை குமரன் எறிந்ததனி
மேற்படையாற்
தந்தி முகமுடைய
தாரகன்றான் பட்டதனை
முந்துசில தூதர் மொழிய
அவன்தேவி
அந்தமிலாக் கற்பிற் சவுரி

அலக்கணுற்றான்.

1

1565 வாழ்ந்த துணைவியர்கள்
மற்றுள்ளோர் எல்லோருஞ்
சூழ்ந்து பதைத்திரங்கத்
துன்பத் துடனேகி
ஆழ்ந்த கடல்படியும்
அம்மென் மயிலென்ன
வீழ்ந்து கணவன் மிசையே
புலம்புறுவாள்.

2

1566 சங்குற் றிடுசெங்கைத்
தண்டுளவோன் தன்பதமாம்
அங்குற் றனைஅன்
றயன்பதஞ்செல் வாயன்று
கங்கைச் சடையான்
கயிலையிற்சென்
றாயல்லால்
எங்குற் றனைஅவ்

விறைவன் அருள்
பெற்றாயே.

3

1567 உந்துதனி யாழி
உனக்கணியாத் தந்தோனும்
இந்திரனும் ஏனை
இமையவர்க ளெல்லோரும்
அந்தகனார் தாமும்
அனைவர்களும்
இன்றன்றோ
சிந்தைதனி லுள்ள
கவலையெலாந் தீர்ந்தனரே.

4

1568 பொன்னகரோர் யாரும்
புலம்புற் றிடஅவுணர்
மன்னவரோ டென்பால்
வரும்பவனி காணாதேன்
துன்னு பறவையினஞ் சூழத்

துயிலுமுனை
இன்ன பரிசேயோ
காண்பேனால்
எம்பெருமான்.

5

1569 புல்லா திருந்தனையான்
புல்லுவது கண்டுமது
பல்லோருங் காணிற்
பழியென் றொழிந்தாயேல்
மல்லாருந் தோளாய்
மயக்குற்றேற் கோருரையுஞ்
சொல்லாய் வறிதே
துயின்றாய் துனியுண்டோ. 6

1570 மையோ டுறமும்
மணிமிடற்றோன் தந்தவரம்
மெய்யா மெனவே
வியந்திருந்தேன்
இந்நாளும்

பொய்யாய்
விளைந்ததுவோ
பொன்றினையால்
என்றுணைவா
ஐயோ இதற்கோ
அருந்தவமுன் செய்தாயே. 7

1571 தன்னோ டிணையின்றித்
தானே தலையான
முன்னோன் அருள்புரிந்த
முன்னோன் இளவல்வரின்
என்னொ அவனோ
டெதிர்ந்தாய் இறந்தனையே
அன்னோ விதிவலியை
யாரே கடந்தாரே. 8

1572 சந்தார் தடம்புயத்துத்
தானவர்கள் தற்கூழ்
அந்தார் கமழும்

அரியணைமேல் வைகியநீ
சிந்தா குலத்திற்
செருநிலத்தில்
துஞ்சினையால்
எந்தாய் புகலாய் இதுவுஞ்
சிலநாளோ.

9

1573 வென்றிமழு வேந்தும்
விமலன் உனக்களித்த
துன்றும் வரத்தியலை
யுன்னினையாற்
சூழ்ச்சியினை
ஒன்று முணரா துயிருந்
தொலைந்தனையே
என்று தமிழேன்
இனியுன்னைக்
காண்பதுவே.

10

1574 வன்னி விழியுடையான்

மைந்தன் அமர்புரிய
முன்னைவலி தோற்று
முடிந்தா யெனக்கேட்டுப்
பின்னுமிருந் தேனென்னிற்
பேரன் புடையோர்யார்
என்னினியான் செய்கேன்
எனவே இரங்குற்றாள்.

11

1575 மற்றைத் துணைவியரும்
வந்தீண்டி மன்னவனைச்
சுற்றிப் புலம்பித் துயருந்
றிடும்வேலை
அற்றத் தனனாகி
ஆசுரத்தின் பாற்போன
கொற்றப் புதல்வன்
வினவிக் குறுகினனால்.

12

1576 தண்டா விறல்சேருந்
தன்றாதை வீந்ததனைக்

கண்டான் உயிர்த்தான்
கலுழ்ந்தான்
கரங்குலைத்தான்
அண்டாத சோகத்
தழுங்கினான் வெய்யகனல்
உண்டா னெனவீழ்ந்
தயர்ந்தான் உணர்ந்தனனே.

13

1577 என்றுமுறா இன்ன
லிடைப்பட்டவன்எழுந்து
சென்றுதன தன்னை திருத்தா
ளிடைவீழா
உன்றலைவன்
யாண்டையான் ஓதாய்அன்
னையென்று
நின்று புலம்பி
நினைந்தினைய

செய்கின்றான்.

14

1578 அன்னைமுத லோரை
அகல்வித் தொருசாரில்
துன்னுதிரென் றேவித
தொலையாத தானவரில்
தன்னுழையோர்
தம்மால்தழல்இந்
தனமுதலாம்
மன்னு கருவி பலவும்
வருவித்தான்.

15

1579 வந்த பொழுதுதனில்
வன்களத்தில் துஞ்சுகின்ற
தந்தைதனை முன்போல்
தகவுபெற வொப்பித்தோர்
எந்திரத்தேர் மீதேற்றி ஈமத்
திடையுய்த்துச்
சந்தனப்பூம் பள்ளி

மிசையே தருவித்தான்.

16

1580 ஈமக் கடன்கள் இயற்றித்தன்
றாதைதனைத்
தாமக் கனலால் தகனம்
புரிந்திடலுங்
காமுற் றனனென்
கணவனுடன் செல்வதற்குத்
தீமுற் றருதி யெனஅன்னை
சென்றுரைத்தாள்.

17

1581 நற்றாய் மொழிந்ததனைக்
கேட்டு நடுநடுங்கிப்
பொற்றாள்
பணிந்தென்னைப் போற்றி
யிருத்தியெனச்
சொற்றா னதுமறுத்துத்
தோகை சுளித்துரைப்ப

அற்றாக வென்றான்
அசுரேந் திரன்என்பான்.

18

1582 ஏனைதோர் தாயர்களும்
யாமுங் கணவனுடன்
வானகம்போய் எய்த
வழங்கென் றிடவிசையா
ஆன படியே அழலமைக்க
அன்னையராம்
மானனையார் எல்லோரும்
வான்கனலி னுள்புக்கார்.

19

1583 புக்கதொரு காலை
புலம்பியே அந்நகரை
அக்கணமே நீங்கி அசுரேந்
திரனென்போன்
தக்க கிளைஞர்சிலர் தற்கூழ்
வேயேகி
மைக்கடலுள் வைகும்

மகேந்திரமூ தூர்உற்றான். 20

1584 வேறு

உளந்தளர் வெய்தித்
தொல்லை ஈமுகன் இழந்து
மேனி

தளர்ந்தனன் வறியன்
போன்று தாரக முதல்வன்
தந்த

இளந்தனி மைந்தன் வல்லே
யேகலும் அனைய நீர்மை
வளந்திகழ் தொல்லை வீர
மகேந்திரத் தவுணர்
கண்டார். 21

1585 உரங்கிளர் அவுணர்

காணூஉ ஓய்யெனத்
துளங்கி யேங்கிக்

கரங்களை விதிர்த்துக்
கண்ணீர் காணெறி படர்ந்து
செல்லப்
பெருங்கட லுடைந்த
தேபோல் பேதுற வெய்தி
யாற்ற
இரங்கியிக் குமர னுற்ற
தென்கொலென் றிசைக்க
லுற்றார்.

22

1586 வஞ்சமுங் கொலையுஞ்
செய்யான் மற்றிவன்
இதற்குத் தாதை
வெஞ்சினங் கொடுபோ
கென்று விடுத்தனன்
போலும் என்பார்
தஞ்சம தாகி யுள்ள தாரகன்
கொடுமை நோக்கி

அஞ்சியே அவனை நீங்கி
அடைந்தனன் கொல்லோ
என்பார்.

23

1587 சீரொடு துறக்கம் நீத்துத்
தேவர்கோன் உருவ
மாற்றிப்
பாரிடை யுழந்தான் என்பார்
மற்றவன் பரனை வேண்டிப்
பேரிகல் மாயம் வன்மை
பெற்றுவந் தடுபோர்
செய்யத்
தாரகன் இறந்தான்
கொல்லோ தளர்ந்திவன்
வந்தான் என்பார்.

24

1588 மாண்கிளர் தார கப்பேர்
மன்னவன் பகைஞர்
ஆற்றும்

ஏண்கிளர் சமரில் வீந்தான்
என்பதற் கேது வுண்டால்
சேண்கிளர் நிவப்பா
லெங்குந் தெரிகிர வுஞ்ச
வெற்பில்
காண்கிலம் அவுணர்
தம்மைப் பூழியே காண்டும்
என்பார்.

25

1589 பையர வணையில் துஞ்சும்
பகவன தாழி தன்னை
ஐயபொன் னணிய தாக
அணிந்திடும் அவுண
னோடு
மொய்யமர் புரிவார் யாரே
முரணோடு வெம்போர்
சில்லோர்
செய்யினும் அவரால்

அன்னோன் முடிகிலன்
திண்ணம் என்பார்.

26

1590 அங்கையை ஒருவன்
வாளால் அறுத்திடப்
புலம்பி நங்கோன்
தங்கைவந் தமரர் தம்மைச்
சயந்தனைச் சிறைசெய்
வித்தாள்
இங்கிவன் தானுந் துன்புந்
றேகுவான் இன்றும் அற்றே
புங்கவர் தமக்கே இன்னல்
புரிசுவன் போலும் என்பார். 27

1591 மணிகிளர் எழிலி வண்ணன்
மற்றவ னொடுபோர்
ஆற்றான்
அணியுல களித்த செம்மல்

அமர்த்தொழில் சிறிதுந்
தேறான்
தணிவறு செயிர்மீக்
கொண்ட தாரக
னொடுபோர் செய்யின்
இணைகல் ஈசன் அன்றி
யாவரே வல்லர் என்பார்.

28

1592 இமையவர் கருடர் நாகர்
இயக்கர்கந் தருவ ரேனோர்
நமரிடு பணிகள் ஆற்றி
நாடொறுந் திரிந்தார்
அற்றால்
சமரெதிர் இழைப்பார்
இன்றித் தளர்ந்தனம்
இந்நாள் காறும்
அமரினி யுளது போலும்
ஐயம தில்லை என்பார்.

29

1593 சேயிவன் அலக்கண் எய்திச்
செல்லுறு பரிசா லங்கண்
ஆயதோர் தீங்கு போலும்
ஐயமின் றிதனை நாடி
நாயகன் விடுக்கு முன்னம்
நம்பெருந் தானை யோடு
மாயமா புரிகா றேகி
அறிந்தனம் வருதும்
என்பார்.

30

1594 எனைப்பல இனைய
வாற்றா லியாவரும்
அவுணர் ஈண்டி
மனப்படு பைத லோடும்
வயின்வயின் உரையா
நிற்ப
நினைப்பருந் திருமிக் குள்ள
நெடுமகேந் திரத்திற் சென்று

வனைப்பெருங் கழற்காற்
சூர மன்னவன் கோயில்
போந்தான்.

31

1595 போந்துதா ரகன்றன்
மைந்தன் பொள்ளெனப்
படர்த லோடும்
வாய்ந்தபே ரவைய மன்றில்
வரம்பிலா அவுணர் போற்ற
ஏந்தெழில் அரிகள் தாங்கும்
எரிமணித் தவிசின் மீக்கண்
வேந்தர்கள் வேந்தன் சூரன்
மேவிவீற் றிருந்தான்
மாதோ.

32

1596 வீற்றிருந் தரசு போற்றும்
வேந்தனை யெய்தி
யன்னான்

காற்றுணை முன்னர் வீழ்ந்து
கரங்களால் அவற்றைப்
பற்றி
ஆற்றவும் அரற்றல் செய்ய
அவுணர்கோர் அதுகண்
டைய
சாற்றுதி புகுந்த தன்மை
தளர்ந்தனை புலம்ப
லென்றான்.

33

1597 என்றலும் மைந்தன்
சொல்வான் இந்திரன்
புணர்ப்பால் ஈசன்
வன்றிறற் குமரன் பூத
வயப்படை தன்னொ டேகி
உன்றன திளவல் தன்னை
ஒண்கிர வுஞ்ச மென்னுங்
குன்றொடும் வேலாற்

செற்றுக் குறுகினன் புவியி
லென்றான்.

34

1598 வெய்யசூர் அதனைக்
கேளா விழுமிதென்
றுருமின் நக்குச்
சையமாம் அவுண னோடு
தாரக வலியோன் றன்னை
மையுறழ் கண்டத் தண்ணல்
மைந்தனோ அடுதல்
செய்வான்
பொய்யிது வெருவல்
மைந்த உண்மையே புகறி
என்றான்.

35

1599 தாதைகேள் கரதம் ஈது
தாரகத் தந்தை தன்னை
மேதகு கிரவுஞ் சத்தை
வேல்கொடு பரமன்

மைந்தன்
காதினன் சென்றான் ஈமக்
கடன்முறை எந்தைக் காற்றி
மாதுயர் கொண்டு நிற்பால்
வந்தனன் என்றான்
மைந்தன்.

36

1600 வேறு

தோட்டுணைவ
னாம்இளவல் துஞ்சினன்
எனுஞ்சொல்
கேட்டலும் உளத்திடை
கிளர்ந்தது சினத்தீ
நாட்டமெரி கால்வபுகை
நண்ணுவன துண்டம்
ஈட்டுபொறி சிந்துவன
யாக்கையுள் உரோமம்.

37

1601 நெறித்தபுரு வத்துணைகள்
நெற்றிமிசை சென்ற
கறித்தன எயிற்றினிரை
கவ்விஅத ரத்தைச்
செறித்தன துடித்தன
தெழித்தஇதழ் செவ்வாய்
குறித்தது மனங்ககன
கூடமும் முடிக்க.

38

1602 அவ்வகை சினத்தெரி
யெழுந்துமிசை கொள்ள
அவ்வெரியின் ஆற்றலை
யவித்ததது போழ்தில்
வெவ்வினைகொள் தாரகன்
மிசைத்தொடரும் அன்பால்
தெவ்வர்புகழ் சூரனிடெ
சேர்ந்ததுயர் ஆழி.

39

1603 துப்புநிகர் கண்புனல்

சொரிந்தநதி யேபோல்
மெய்ப்புறம் வியர்த்தமுகம்
வெளடௌமவை யீண்டி
அப்புணரி யானதுய
ராழியது வென்றே
செப்புபொரு ளுண்மையது
தேற்றியது போலும். 40

1604 பருவர லெனும்புணரி
யூடுபடி வற்றே
அரியணை மிசைத்தவறி
அம்புவியில் வீழா
உருமென அரற்றினன்
உணர்ந்ததனை யஞ்சி
நரலையொடு பாரகம்
நடுங்கியதை யன்றே. 41

1605 கூற்றுள நடுங்கிய
குலைந்தது செழுந்தீக்

காற்றுவெரு வுற்றது
கதிர்க்கடவுள் சோமன்
ஏற்றமிகு கோளுடு
விரிந்தபுவி முற்றும்
ஆற்றிய பணிக்கிறையும்
அஞ்சிய தலைந்தே.

42

1606 பாங்கருறு தானவர்கள்
பாசறையின் மூழ்கி
ஏங்கினர் விழுந்தனர்
இரங்கினர் தளர்ந்தார்
ஆங்கனைய போழ்துதனில்
அந்நகர மெல்லாம்
ஓங்குதுயர் கொண்டுகலுழ்
ஓசைமலிந் தன்றே.

43

1607 ஆனபொழு தத்தினில்
அமுங்கலுறு சூரன்

போனதொரு சீற்றவழல்
புந்தியிடை மூள
மானமொடு நாணமட
வல்லையில் எழுந்தே
தானுடைய ஏவலர்
தமக்கிவை உரைப்பான்.

44

1608 ஆனபொழு தத்தினில்
அழுங்கலுறு சூரன்
மன்னிளவல் ஆருயிரை
மாற்றிவரு கந்தன்
தன்னிகல் கடந்துசய
மெய்திவரல் வேண்டும்
என்னிரதம் வெம்படை
இடுங்கவசம் யாவும்
உன்னுகணம்
ஒன்றின்முனம் உய்த்திடுதி
ரென்றான்.

45

1609 ஆனபொழு தத்தினில்
அழுங்கலுறு சூரன்
இறையிவை புகன்றிடலும்
ஏவலர்கள் யாரும்
முறையிலவை உய்த்திடுதல்
முன்னினர்கள் போனார்
அறைகழ் லுடைத்தகுவர்
அன்னசெயல் நாடிக்
குறைவில்அனி கங்களொடு
கொம்மென அணைந்தார். 46

1610 ஆனபொழு தத்தினில்
அழுங்கலுறு சூரன்
ஆயசெயல் காண்டலும்
அமைச்சரில் அமோகன்
மாயைதரு சூரனடி
வந்தனை புரிந்தே
ஏயதொரு மாற்றம

திசைப்பல்அது கேண்மோ
தீயசின மெய்திட
லெனாஇனைய செப்பும். 47

1611 ஆனபொழு தத்தினில்
அமுங்கலுறு சூரன்
வேறு
நஞ்சுறை படைகள் கற்று
நவையுறா தொன்ன லாரை
வஞ்சினத் தெறியும் வீரர்
வளநகர் அதனை மாற்றோர்
இஞ்சியைச் சூழ்ந்து
போருக் கெய்தினும்
எண்ணி யன்றி
வெஞ்சினத் தினைமேல்
கொண்டு விரைந்தமர்
இயற்றச் செல்லார்.

1612 குலத்தினை வினவி உள்ளக்
கோளினை வினவி வந்த
நிலத்தினை வினவித்
தொல்லோர் நெறியினை
வினவிக் கொண்ட
சலத்தினை வினவிப்
போர்செய் தானையை
வினவி அன்னோர்
வலத்தினை வினவி
யல்லால் மற்றொன்று
மனங்கொள் வாரோ.

49

1613 வரத்தினில் வலியி னாரோ
மாயையில் வலியி னாரோ
கரத்தினிற் படைக்க லத்தின்
கல்வியில் வலியி னாரோ
உரத்தினில் வலியி னாரோ
உணர்ச்சிசேர் ஊக்க மான

சிரத்தினில் வயியி னாரோ
என்றிவை தேர்வ ரன்றே. 50

1614 ஒற்றைரைத் தூண்டி
அன்னோர் உறுவலி
உணர்வ ரேனும்
மற்றுமோ ரொற்றின்
அல்லால் அன்னது
மனத்துட் கொள்ளார்
சுற்றுறும் அனிக மன்றி
யொருபுடை துவன்றிச்
சூழும்
பெற்றியும் உளதோ
என்னாவேயொரீஇத்
தேர்வர் பின்னும். 51

1615 வினையது விளைவை
யென்றும் மெல்லிய என்கை
வெ•கார்

அனிகமும் அனையர்
தன்மை அதனையுஞ்
சிறுமைத் தாக
நினைகிலர் தமக்கு மாற்றார்
நேர்ந்தவ ராகின் மேலோர்
முனையறு புலத்தி லாற்றும்
மும்மையும் முன்னிச்
செய்வார்.

52

1616 முவியல் மரபி னாலும்
முற்றுறா தொழிந்த காலைக்
கோவியல் மரபுக் கேற்பக்
கொடுஞ்சினந் திருகிக்
கோட்புற்
நேவியல் படைஞ ரோடும்
படையொடும் எதிர்ந்து
சுற்றி
மேவலர் பான்மை யுன்னி

வெற்றிகொண் டணைவர்
அன்றே.

53

1617 நேர்ந்திட வலியி லோரும்

ஞாட்பிடை நேர்தி

ரென்னாச்

சேர்ந்திடும் போழ்தும்

வேந்தர் செருவினைக்

குறித்துச் சென்று

சார்ந்திடல் பழிய தன்றோ

வெல்லினுந் தானை

தூண்டிப்

பேர்ந்திடச் செய்வர் அ•தே

பெறலரும் புகழ் தன்றே.

54

1618 ஈதரோ உலகி லுள்ள

இறைவர்தம் இயற்கை

யாகும்

ஆதலார் நின்னொப் பாரில்

அழிவிலா அகில மாள்வாய்
கூதமொன் றடையாய்
வானோர் யாரையும் ஏவல்
கொண்டாய்
போதனும் நெடுமா
லோனும் வைகலும் புகழ்
வுற்றாய்.

55

1618 இன்னதோர் மிடல்பெற்
றுள்ள இறைவநீ அளிய
னாகும்
பொன்னக ரவன்சொற்
கேட்டுப் பூதமே படையா
ஈசன்
நென்னலின் உதவும்
பிள்ளை நேர்ந்திடின்
அவனை வெல்ல
உன்னினை போதி

யென்னின் உனக்கது
வசைய தன்றோ.

56

1620 மாற்றலர் வன்மை யோராய்
மற்றவர் படைஞர் தங்கள்
ஆற்றலை யுணராய் நின்றன்
அரும்பெருந் தலைமை
யுன்னாய்
போற்றிடும் அமைச்ச
ரோடும் புரிவன சூழாய்
வாளா
சீற்றமங் கதுமேல் கொண்டு
செல்லலுந் திறலின்
பாற்றோ.

57

1621 வீரமும் வலியும் மிக்கோ
ராயினும் விதிவந் தெய்தில்
பாரிடை வலியி லோரும்

படுத்திடப் படுவர்
நின்போல்
பேருடல் அழியா ஆற்றல்
பெறாமையால் இறுவா
யெய்தத்

தாரகன் மழலை தேறாச் 58
சிறுவனுந் தடியப் பட்டான்.

1622 கலகல மிழற்றுந் தண்டைக்
கழலடிச் சிறுவன் கைம்மாத்
தலையுடை இளவல்
தன்னைத் தடிந்ததற் புதத்த
தன்றால்
வலியரும் ஒருகா லத்தில்
வன்மையை இழப்பர் ஆற்ற
மெலியரும் ஒருகா லத்தில்
வீரராய்த் திகழ்வர் அன்றே. 59

1623 யாருநே ரன்றி வைகும்

இறைவநீ சிறுவன் றன்மேற்
போரினை முன்னி யேகல்
புகழ்மைய தன்றால்
அன்னான்
சீரொடு மதுகை யாவுந்
தேர்ந்துபின் னவனில் தீர்ந்த
வீரரைப் படையொ டேவி
வெற்றிகொண் டமர்தி
யென்றான்.

60

1624 அறிதரும் அமைச்சர்
தம்முள் அமோகன்இத்
தன்மை தேற்ற
உறுதியீ தென்று சூரன்
உள்ளுறு சினத்தை நீத்து
விறல்கெழும் அரிமான்
ஏற்று விழுத்தகு தவிசின்
ஏறிச்

செறிதரும் உழைஞர்
தம்முட் சிலவரை நோக்கிச்
சொல்வான்.

61

1625 பகனொடு மயூரன் சேனன்
பரிதியம் புள்ளின் பேரோன்
சுகனிவர் முதலா வுள்ள
தூதரைத் தருதி ரென்னப்
புகழ்புனை சூர பன்மன்
பொன்னடி இறைஞ்சி
யேத்தித்
தகுவர்கள் தலைவர் மற்றச்
சாரணர் தம்மை உய்த்தார்.

62

1626 சாரணர் இஇனயர் போந்து
தாள்முறை பணிந்து நிற்பச்
சூரனங் கவரை நோக்கித்
துண்ணென நீவி ரேகிப்

பாரிடை வந்த கந்தன்
பான்மையும் படைவெம்

பூதர்

சேருறு தொகையும் யாவுந்

தேர்ந்திவண் வருதி

ரென்றான்.

63

1627 ஒற்றுவர் உணர்ந்தந் நீர்மை

உச்சிமேல் கொண்டு

தங்கோன்

பொற்றடங் கழல்கள்

தாழ்ந்து புடவியை நோக்கிச்

சென்றார்

மற்றவர் போய பின்னர்

மாறிலாச் சூர பன்மன்

வெற்றிகொள் அவுணர்

போற்ற வீற்றிருந் தரசு

செய்தான்.

64

1628 ஏதமில் சூர பன்மன்
இளவல்தன் முடிவு நேடி
மாதுயர் கொண்டு தேறி
வைகிய தன்மை சொற்றாம்
ஆதியங் கடவுள் மைந்தன்
அமரர்தங் கிரியை நீங்கிப்
பூதல மீது வந்த
நெறியினைப் புகல
லுற்றாம்.

65

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1628

**23. வழிநடைப் படலம் (1629 -
1644)**

1629 குருமணி மகுடம் ஆறுங்

குழைகளுந் திருவில் வீசத்
திருமணி வரையின் மேவுந்
திருக்கைவேற் பெருமா
னுக்குக்
கருமணி யாழிப் புத்தேள்
கையுறை யாக ஆங்கோர்
பருமணி நீட்டிற் றென்னப்
பானுவந் துதயஞ்
செய்தான்.

1

1630 வேறு

மங்குல் வானமேல்
வெய்யவன் கதிரென
வழங்குஞ்
செங்கை கூப்பியே
தொழுதிடு வானெனச்
செல்ல
அங்கவ் வேலையில்

அறுமுகன் கடவுள்வெற்
பகன்று
பொங்கு தானையும்
அமரருஞ் சூழ்தரப்
போந்தான்.

2

1631 தன்னை நீக்கியே சூழ்வுறுந்
தவமுடைப் பிருங்கி
உன்னி நாடிய மறைகளின்
முடிவினை யுணரா
என்னை யாளுடை
யாளிடஞ் சேர்வன்என்
றிமையக்
கன்னி பூசனை செய்தகே
தாரமுன் கண்டான்.

3

1632 பைய ராவின்மேற்
கண்டுயில் பண்ணவன்

றனக்குந்
தையல் பாதிய னேபரம்
பொருளெனுந் தன்மை
மையல் மானுடர்
உணர்ந்திட மறைமுனி
யெடுத்த
கைய தேயுரைத் திட்டதோர் 4
காசியைக் கண்டான்.

1633 பருப்ப தப்பெயர்ச்
சிலாதனற் பாலகன் பரமன்
இருப்ப வோர்வரை
யாவனென் றருந்தவம்
இயற்றிப்
பொருப்ப தாகியே ஈசனை
முடியின்மேற் புனைந்த
திருப்ப ருப்பதத் தற்புதம் 5
யாவையுந் தெரிந்தான்.

1634 அண்டம் மன்னுயிர் ஈன்றவ
ளுடன்முனி வாகித்
தொண்ட கங்கெழு
சுவாமிதன் மால்வரை
துறந்து
மண்டு பாதலத் தேகியே
யோர்குகை வழியே
பண்டு தான்வரு வேங்கட
கிரியையும் பார்த்தான்.

6

1635 சிலந்தி மாசணம் மும்மதக்
கரிசிவ கோசன்
மலைந்தி டுஞ்சிலை
வேட்டுவன் கீரனே மடவார்
பலந்த ரும்வழி பாட்டினால்
பாட்டினாற் பரனைக்
கலந்து முத்திசேர்
தென்பெருங் கயிலையுங்

1636 கொடிய வெஞ்சினக்
காளியிக் குவலய முழுதும்
முடிவு செய்வன்என்
றெழுந்தநாள் முளரியன்
முதலோர்
அடைய அஞ்சலும்
அவள்செருக் கழிவுற
வழியாக்
கடவுள் ஆடலால்
வென்றதோர் வடவனங்
கண்டான்.

1637 அம்பு ராசிகொள் பிரளயத்
தினுமழி வின்றி
உம்பர் மாலயற்
குறையுளாய்க் கயிலைபோ

லொன்றாய்

எம்பி ரான்தனி மாநிழல்

தன்னில்வீற் றிருக்குங்

கம்பை சூழ்தரு காஞ்சியந் 9

திருநகர் கண்டான்.

1638 ஏல வார்துழல் உமையவள்

பூசைகொண் டிருந்த

மூல காரண மாகிய

முதல்வன் ஆலயமும்

மாலும் வேதனும் அமரரும்

வழிபடு மற்றை

ஆல யங்களாய் உள்ளவுங்

கண்டனன் ஐயன்.

10

1639 வேறு

என்னிகர் எவரு மில்லென்

றிருவரும் இகலும் எல்லை

அன்னவர் நடுவு தோன்றி

அடிமுடி தெரியா தாகி
உன்னினர் தங்கட்
கெல்லாம் ஒல்லையின்
முத்தி நல்கித்
தன்னிகர் இன்றி நின்ற
தழற்பெருஞ் சயிலங்
கண்டான்.

11

1640 மண்ணுல கிறைவன்
செய்யும் மணந்தனை
விலக்கி எண்டோள்
அண்ணலோர் விருத்தன்
போல்வந் தாவண வோலை
காட்டித்
துண்ணென வழக்கில்
வென்று சுந்தரன் றனையாட்
கொள்ளும்
பெண்ணையம் புனல்கூழ்

வெண்ணெய்ப் பெரும்பதி
தனையும் கண்டான்.

12

1641 தூசினால் அம்மை வீசத்
தொடையின்மேற் கிடத்தித்
துஞ்சும்
மாசிலா வுயிர்கட் கெல்லாம்
அஞ்செழுத் தியல்பு கூறி
ஈசனே தனது கோலம்
ஈந்திடு மியல்பால் அந்தக்
காசியின் விழுமி தான
முதுகுன்ற வரையுங்
கண்டான்.

13

1642 விரிகனல் வேள்வி தன்னில்
வியன்றலை அரிந்து
வீட்டிப்
பொருவரு தவத்தை
யாற்றும் பதஞ்சலி

புலிக்கால் அண்ணல்
இருவரும் உணர்வாற் காண
எல்லையில் அருளா லீசன்
திருநட வியற்கை காட்டுந்
தில்லைமு தூரைக்
கண்டான்.

14

1643 தண்டளிர்ச் சோலைத்
தில்லைத் தபனிய மன்றி
லென்றுந்
தொண்டையங் கனிவாய்
மாது தொழ்ச்சுராட் புருடன்
உள்ளத்
தண்டரு மதிக்க லாற்றா
அற்புதத் தனிக்கூத் தாடல்
கண்டனன் கசிவால்
உள்ளங் களிப்புற
வணங்கிப் போனான்.

1644 குடமுனி கரத்தில் ஏந்துங்
 குண்டிகை இருந்து நீங்கிப்
 படிதனில் வேறு வேறாய்ப்
 பற்பல நாமந் தாங்கிக்
 கடல்கிளர்ந் தென்னச்
 செல்லுங் காவிரி யென்னு
 மாற்றின்
 வடகரை மண்ணி யின்பால்
 வந்தனன் கருணை வள்ளல். 16

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1644

**24. குமாரபுரிப் படலம் (1645 -
 1725)**

1645 அளவில் பூதவெம்
படையொடு மண்ணியா
றதன்கட்
குளகன் வந்துழி எழுந்திடு
பூழிவான் குறுகி
ஈரும் வெய்யவன்
கதிர்தனை மறைத்தலா
லோடி
வளைநெ டுங்கடல்
மூழ்குவான் புக்கென
மறைந்தான்.

1

1646 மறைந்த காலையில்
தோன்றின மாலையும்
நிசியுங்
குறைந்த திங்கள்வந்
துதத்தது தாரகை குறுகி
நிறைந்தெழுந்தவோர்

மன்னவன் இறந்துழி நீங்கா
துறைந்த ஒன்னலர்
யாவருங் கிளர்ந்தவர்
றொப்ப.

2

1647 மிக்க தாருக வனத்தினை
யொத்தது விசம்பில்
தொக்க பேரிருள் மாதரொத்
தனஉடுத் தோற்றஞ்
செக்கர் ஈசனை
யொத்ததொண் போனகஞ்
செறிந்த
கைக்க பாலம தொத்தது
கதிரிளம் பிறையே.

3

1648 நிலவு லாவிய ககனமா
நீடுபாற் கடலில்
குலவு கின்றதோர்
பொருளெலாங்

கொண்டுகொண் டேகி
உலகில் நல்குவான்
முயலெனும் ஒருமகன்
உய்ப்பச்

செலவு கொண்டதோர்
தோணிபோன் றதுசிறு
திங்கள்.

4

1649 ஆன காலையில் அறுமுகப்
புங்கவன் அமல
மேனி சேரொளி நிலவொடு
கங்குலை வீட்டிப்
பானு மேவரு மெல்லெனச்
செய்தலிற் பரமாம்
வான நாயகன்
கயிலைபோன் றிருந்ததவ்
வையம்.

5

1650 வேறு

வீசு பேரொளி விறற்குகன்
இவ்வா
றாசின் மண்ணியின்
அகன்கரை நண்ண
ஈச னாம்அவனை எய்துபு
வேதாக்
கேச வன்முதல்வர் இன்ன
கிளப்பார்.

6

1651 ஆண்ட இந்நதி யகன்கரை

எல்லாம்
மாண்ட வாலுகம் மலிந்தினி
தாகும்
நீண்ட சோலைகள் நிரந்தன
தோன்றி
ஈண்டி ஈண்டையின்

இறுத்துள அன்றே.

7

1652 பிறைபுனைந்திடு

பெருந்தகை தானம்

இறுதி யில்லன இருந்தன

வற்றால்

நறிய தாகுமிந் நதிக்கரை

தன்னில்

இறைவ இவ்விடை

இருந்தருள் என்றார்.

8

1653 வனையும் மேனிஅயன்

மால்முதல் வானோர்

இனைய செப்புதலும்

யாரினும் மேலோன்

வினைய மெத்தவுள

விச்சுவ கன்மப்

புனைவ னுக்கிது புகன்றிடு

கின்றான்.

9

1654 மெய்வி தித்தொழிலில்
வேதன் நிகர்க்குங்
கைவ லோய்ஒரு கணம்படு
முன்னர்
இவ்வி டத்தினில்
எமக்கொரு மூதூர்
செவ்வி திற்புனைவு
செய்குதி யென்றான்.

10

1655 என்ன லோடும்அவ்
விடந்தனில் எங்கோன்
துன்னு தொல்படை சுராதிப
ரோடு
மன்ன அங்கணொரு
மாநகர் நெஞ்சத்
துன்னி நல்கலும் உவந்தனர்

யாரும்.

11

1656 அப்பு ரத்தையறி வன்கடி

தாற்றி

முப்பு ரத்தையடு

முன்னவன் நல்கும்

மெய்ப்பு ரத்தவனை

நோக்குபு மேலோய்

இப்பு ரத்திடை எழுந்தரு

ளென்றான்.

12

1657 என்ற லோடும்இர தத்தின்

இழிந்தே

துன்றும் வானவர் சுராதிப

ரானோர்

சென்ற பூதர்கள்

செறிந்துடன் ஏக

மன்றல் மாநகரில் வள்ளல்

புகுந்தான்.

13

1658 செல்லு மாமுகில் செறிந்திடு
காப்பின்
மல்லல் மாநகர் வளந்தனை
நோக்கி
எல்லை யில்அறிவன்
யாமுறை தற்கு
நல்ல மாநகரி தென்று
நவின்றான்.

14

1659 வீர வேளிது விளம்புத
லோடும்
ஆரும் வானவர்கள்
அம்மொழி கேளா
ஏரெ லாமுடைய இந்கர்
சேய்ஞ
லூர தென்றுபெயர் ஒதினர்
அன்றே.

15

1660 ஆய காலையனி கப்படை

சூழ

ஏய பின்னிளைஞர்

இந்திரன் வேதா

மாயன் ஏனையர் வழுத்திட

ஆண்டைக்

கோயில் செல்லுபு குமாரன்

இருந்தான்.

16

1661 வேறு

பன்னிரு புயத்தொகை

படைத்தகும ரேசன்

தன்னருள் அடைந்துவிதி

தன்னைமுத லானோர்

அன்னவன் விடுத்திட

வகன்றுபுடை யேகித்

தொன்னிலை இருக்கைகள்

தொறுந்தொறும்
அடைந்தார்.

17

1662 தானைகள் தமக்குரிய
சாரதர் இலக்கர்
ஏனையர் வழுத்த எமை
யாளுடைய வள்ளல்
கோனகர் இருக்கவிடை
கொண்டுசெல் குழாத்துள்
வானவர் தமக்கிறை
செயற்கையை வகுப்பாம்.

18

1663 வேறு

தாங்கரும் பெருந்திறல் தார
காசுரன்
பாங்கமர் குன்றொடும்
பட்ட பான்மையால்
ஆங்கனம் புரந்தரன்
அவலம் யாவதும்

நீங்கினன் உவகையால்
நிறைந்த நெஞ்சினான்.

19

1664 விருந்தியல் அமிர்தினை
விழும மில்வழி
அருந்தின னாமென ஆகந்
தண்ணெனப்
புரந்தரன் இருந்துழிப்
புக்குத் தாழ்ந்ததால்
வரந்திகழ் சிரபுர வனத்தில்
தெய்வதம்.

20

1665 முகில்பொதி விண்ணகம்
முதல்வன் பூண்களும்
நகில்பொதி சாந்துடை
நங்கை பூண்களுந்
துகில்பொதி கிழியொடு
தொல்லை வைத்தவை
அகில்பொதி காட்டகத்

தடிகள் உய்த்ததே.

21

1666 முந்துற உய்த்தபின் முதல்வ
கேட்டிநீ
பைந்தொடி அணங்கொடு
பரமன் காழியில்
வந்தனை நோற்றநாள்
வைத்த பூணிது
தந்தனன் கொள்கெனச்
சாற்றி நின்றதே.

22

1667 நிற்புறு கின்றுழி நேமி
அண்ணற்கு
முற்படு கின்றவன் முளரிப்
பண்ணவன்
கிற்புறு செய்யபூண் கிழியை
நோக்கினான்
கற்புடை யாள்விடுந் தூதின்

1668 எரிமணி அணிகலன் இட்ட
பூந்துகில்
விரிதரு பொதியினை
விரலின் நீக்கினான்
திருமகள் அமர்தரு
தெய்வத் தாமரை
வரியளி சூழ்வுற மலர்ந்த
தென்னவே.

1669 துண்ணெனக் கிழியதன்
தொடர்பு நீக்கலும்
ஒண்ணுதற் றுணைவிபூண்
உம்பர் தோன்றலுங்
கண்ணுறக் கண்டவட கருதி
னானவேரா
எண்ணுதற் கரியதோர்

இன்பந் துய்த்துளான்.

25

1670 பூட்கையின் முலையுடைப்
பொன்னங் கொம்பின்மேல்
வேட்கைய தாயினன்
மிகவும் பிற்பகல்
வாட்கையின் றிருந்தது
மனத்தின் முன்னினான்
காட்கொளுங் காமநோய்க்
கவலை எய்தினான்.

26

1671 நெய்ம்மலி தழுவென நீடிக்
காமநோய்
இம்மென மிசைக்கொள
இரங்கி ஏங்கினான்
விம்மினன் வெதும்பினன்
வெய்து யிர்த்தனன்
மைம்மலி சிந்தையன்
மருட்கை எய்தினான்.

1672 பசையற வுலர்வுறு பராரைப்
 பிண்டியின்
 தசைமலி முழுதுடல்
 தளர்ந்து வாடினான்
 இசைவரு கைவலோன்
 எழுது பாவைபோல்
 அசைவிலன் இருந்தனன்
 அணங்குற் றென்னவே. 28

1673 முருந்துறழ் எயிற்றினாள்
 முலைத்த டங்களில்
 பொருந்துற மூஞ்சியே
 புணர்ந்து வைகலும்
 இருந்திடு கின்றவன்
 இடர்ப்பட்ட டின்னணம்
 பிரிந்திடின வருந்துதல்
 பேசல் வேண்டுமோ. 29

1674 மெய்ந்நனி அலசுற விரக
மீக்கொள

இன்னணஞ் சசிபொருட்
டினையும் நீர்மையோன்
பொன்னணி தன்னையும்
புனைதல் வேண்டலன்
தன்னுழை யவர்தமை
நோக்கிச் சாற்றுவான்.

30

1675 இக்கிழி யொன்றினை ஏந்தி
முந்துபோற்
சிக்குற வீக்கியே சேமித்
துங்கள்பால்
வைக்குதிர் என்றலும்
எணங்கி நன்றொனா
அக்கணம் அனையவர்
அதனை யாற்றினார்.

31

1676 அன்னதோர் அளவையில்
அடவித் தேவினைக்
கொன்னுனை வச்சிரக்
குரிசில் நோக்குறா
நின்னுழை அளித்திட
நீசெல் கென்றலும்
மன்னவ நன்றென வங்கிப்
போயதே.

32

1677 போந்திடு காலையிற்
புலோமசைப் பெயர்
ஏந்திழை காமநோய்
ளரியின் துப்பினாற்
காந்திய வுளத்தினன்
கனலும் யாக்கையன்
ஓய்ந்தனன் தட்பமேல்
உளம்வைத் தேகினான்.

33

1678 ஆயிழை உழத்தியர்
ஆமென் கூந்தலின்
அளியினம் நறவுதுய்த்
தலரிற் கண்படு
நளியிருந் தண்டலை
ஞாங்கர் பொங்கிய
புளினமொன் றதன்மிசை
புக்கு வைகினான்.

34

1679 தீந்தழல் வெங்கதிர்
திளைத்த வாறென
நீத்தருங் கருங்குலின்
நிலவுத் தீப்படப்
பூந்துணர் பரவிய புளினம்
பொன்னகர்
வேந்தனுக் காற்றவும்
வெம்மை செய்ததே.

35

1680 சூற்புயல் மாறிய சுரத்தில்

தொக்குறு
மாற்பரல் வரைபுரை
மணலின் திட்டையின்
பாற்படு கின்றனன் பனிம
திக்கர்
மேற்பட அசைந்தனன்
வினையம் வேறிலான்.

36

1681 திங்களும் வெங்கனல்
சிதறிக் காய்ந்திடத்
துங்கவேள் படையுடன்
பிறவுஞ் சூழ்ந்திட
மங்கிய உணர்ச்சியன்
மயலின் வன்மையான்
புங்கவர் மன்னவன்
புலம்பல் எய்தினான்.

37

1682 மட்டமர் புரிசூழல் மடந்தை

என்னுடல்
இட்டுயிர் வவ்வினள்
இருந்த யாக்கையுஞ்
சுட்டிடு கிற்றியால் தூய
திங்கள்நீ
பட்டவர் தம்மையும் படுப்ப 38
ரோவென்பான்.

1683 எஞ்சலில் அமுதினை
யார்க்கும் நல்குநீ
நஞ்சினை யுகுத்திநண்
ணலரில் தப்பியே
உஞ்சனன் இவனுயிர்
ஒழிப்பன் யானெனா
வஞ்சினம் பிடித்தியோ
மதிய மேயென்பான்.

39

1684 நின்றலும் வருதிநீ நீடு

தண்ணளி
உற்றிடல் அன்றியே ஒறுத்தி
லாய்மதி
அற்றமின் றுன்னிவந் தடுதி
யாரிடைக்
கற்றனை இத்திறங் கள்வ 40
நீயென்பான்.

1685 பெண்ணிய லாரிடைப்

பிறங்கு காமமும்
உண்ணிகழ் விரகமும்
உனக்கும் உண்டதை
எண்ணலை யழல்சொரிந்
தென்னைக் காய்தியால்
தண்ணளி மதிக்கிது தருவ
தோவென்பான்.

41

1686 அரியநற் றவம்பல ஆற்றி

இன்றுகா
றூரியதோர் என்பல தூனில்
யாக்கையேன்
பரிவுறச் சுடுவதிற்
பயனென் பாரிலிவ்
வொருவனை விடுகென 42
உரைத்து வேண்டுவான்.

1687 அண்டமேல் நின்றனை
அவனி வானகம்
எண்டிசை எங்கணும் எளிது
காண்டியல்
ஒண்டொடி யொருத்திஎன்
னுயிர்கொண் டுற்றனள்
கண்டதுண் டோமதிக்
கடவுள் நீயென்பான். 43

1688 யான்முதல் தோன்றினன்
எனது பின்னவன்

கான்முளை யாகிய காம

நீபல

பான்மையின் எனையடல்

பழிய தேயலால்

மேன்மைய தாகுமோ

விளம்பு வாயென்பான்.

44

1689 பரேருள உனதுமெய் படுத்த

கண்ணுதல்

ஞெரேலென உதவிய

நிமலன் ஈண்டுளன்

ஒரேகணம் ஒடுங்குமுன்

உயிரும் வாங்குமால்

பொரேலினி மதனநீ போகு

போகென்பான்.

45

1690 வானுழை திரிதரு மதியம்

போக்கிய

தீநுழை புண்ணில்வேல்

செறித்த தென்னவேள்
கோனுழை கின்றன
அதனில் கூடளி
ஈநுழை கின்றன போலும்
என்கின்றான்.

46

1691 வன்றிறல் கொலைஞர்கள்
மாலில் கூவிமான்
ஒன்றறக் கவர்தல்போல்
உயிரென் காலினை
இன்றது போலவந் துள்புக்
கீர்த்ததால்
தென்றலுக் கியான்செய்த
தீதுண் டோவென்பான்.

47

1692 வாகுலப் பரியதோர் மாதர்
மாலெனும்
ஆகுலப் புணரியுள் அமுந்தி
னோரையும்

வீகுலத் தொகையினுள்
விட்டி சைத்திடுங்
கோகிலப் பறவையுங்
கொல்லு மோவென்பான். 48

1693 நம்முரு வாயினன் நாகர்
கோனெனாத்
தம்மன முன்னியே தளர்வு
நீக்கில
கொம்மென அரற்றியுங்
கூவ லின்றியும்
எம்முயிர் கொள்வன
இருபுளா மென்பான்.

49

1694 தண்டுதல் இன்றியே தானு
நானுமாய்ப்
பண்டொரு வனிதை*யைப்
பரிவிற் கூடினேம்

அண்டரும் அறிகுவர்
அற்றை நாட்சினம்
உண்டுகொல் கதிரினம்
உதிக்கி லானென்பான்.
(*பண்டொருவனிதை -
பெண் வடிவங்கொண்ட
அருணன்)

50

1695 கோழிலை மடற்பனைக்
குடம்பை சேர்தரு
மாழையம் பசலைவாய்
மகன்றி லென்பவை
காழக வரிசிலைக் காமன்
கோடுபோல்
ஊழியும் வீந்திடா
தொலிக்கு மோவென்பான். 51

1696 துன்னல ராகிய தொகையி
னோர்தமைத்

தன்னிடை வைத்தெனைத்
தளர்வு கண்டதால்
அன்னதும் அன்றியின்
றாவி கொள்ளவும்
உன்னிய தோகடல் உறங்க
லாதென்பான்.

52

1697 இவ்வகை யாமினி
யெல்லை முற்றவும்
வெவ்வழல் சுற்றிடும் விரக
நோய்தெற
உய்வகை யொன்றிலன்
உயங்கல் அல்லது
செய்வது பிறிதிலன்
தெருளில் சிந்தையான்.

53

1698 வேறு
ஆக்கம் இத்திறம்
அடைவுழிப் பத்துநூ றடுத்த

நோக்க முற்றவன்
சசிபொருட் டுற்றநோய்
அதனை
நீக்கு கின்றனன் யானெனா
நினைந்துளான் என்ன
மாக்கள் பூண்டதேர்
வெய்யவன் குணதிசை
வந்தான்.

54

1699 வெம்பு தொல்லிருள்
அவுணர்தங் குழுவினை
வீட்டி
உம்பர் மேற்செலும்
மதியெனும் மடங்கலை
உருத்துப்
பைம்பொன் வெஞ்சுடர்க்
கரங்களால் அதன்வலி
படுக்குஞ்

சிம்பு ளாமெனத்
தோன்றினன் செங்கதிர்க்
கடவுள்.

55

1700 தொடர்ந்த ஞாயிறு
விடுத்திடுங் கதிர்களாந் தூசி
படர்ந்த காலையில்
நிலவெனும் அனிகமுன்
பட்ட

அடைந்த மீனெனுந்
துணைவரும் பொன்றினர்
அமர்செய்

துடைந்த மன்னரில்
போயினன் உடுபதிக்
கடவுள்.

56

1701 விரிந்த பல்கதிர் அனிகத்தை
வெய்யவன் விடுப்பத்

துரந்த சோமனை
அவன்புறங் காட்டினன்
தொலைந்து
கரந்து போதலும் பின்னுறச்
சென்றில களத்தில
இரிந்து ளோரையுந்
தொடர்வரோ சூரர்தம்
இனத்தோர்.

57

1702 திங்கள் தன்குறை
உணர்த்தவாய் திறந்தெனச்
செய்ய
பங்க யங்கள்போ
தவிழ்ந்தன குமுதங்கள்
பலவுந்
தங்கள் நாயகன் உடைந்தது
நோக்கியே தபனற்
கங்கை கூப்பிய திறனென

ஒடுங்கிய அன்றே.

58

1703 வனமெ முந்தன வனசமு
மெமுந்தன வரியின்
இனமெ முந்தன மாக்களும்
எமுந்தன எழில்சேர்
அனமெ முந்தன
புள்ளெலாம் எமுந்தன
அவற்றின்
மனமெ முந்தன எமுந்தன
மக்களின் தொகையே.

59

1704 ஞாயி றுற்றவவ்
வளவையின் நனந்தலை
உலகில்
ஏயெ னச்செறி இருளெலாம்
மறைந்திருந் தென்னச்
சேய ரிக்கணி தந்திடு

தெளவில்கா மத்து
மாயி ருட்டொகை
யொடுங்கிய திந்திரன்
மனத்துள்.

60

1705 கையி கந்துபோய்த்
தன்னுயிர் அலைத்தகா
மத்தீப்
பைய விந்திடு
பாந்தள்போல் தணிதலும்
பதைப்புற்
றொய்யெ னக்கடி
தெழுந்தனன் நகைத்துளி
குற்றான்
ஐய கோவிது வருவதே
எனக்கென அறைந்தான்.

62

1706 தீமை யுள்ளன யாவையுந்
தந்திடுஞ் சிறப்புந்

தோமில் செல்வமுங்
கெடுக்கும்நல்
லுணர்வினைத்
தொலைக்கும்
ஏம நன்னெறி தடுத்திருள்
உய்த்திடும் இதனால்
காம மன்றியே ஒருபகை
உண்டுகொல் கருதில்.

63

1707 என்ப துன்னியே இந்திரன்
ஆண்டைவைப் பிகந்து
தன்பு றந்தனிற் கடவுளர்
குழுவெலாஞ் சார
அன்பொ டேபடர்ந்
தறுமுகன் அடிகளை
அடைந்து
முன்பு தாழ்ந்தனன்
உரோமமுஞ் செங்கையும்

1708 தொழுத கையினன்
கோட்டிய மெய்யினன்
துகிலத்
தெழுது பாவையில்
ஆன்றமை புலத்தினன்
இறைஞ்சிப்
புழுதி தோய்தரும்
உறுப்பினன் சுருதியின்
பொருண்மை
முழுதும் ஊறிய துதியின
னாகிமுன் நின்றான்.

1709 கரிய வன்றனைச்
செய்யவன் கருணைசெய்
தருளி
வருதி யென்றுகூய்

மறைகளும் வரம்புகாண்
கில்லா

அரன தாள்களை
அருச்சனை புரிதுநாம்
அதனுக்

குரிய வாய்பல் பரணமுந்
தருதியென் றுரைத்தான்.

65

1710 உரைத்த வெல்லையில்
தொழுதுபோய் உழையரில்
பலரைக்
கரைத்து வீற்றுவீற் றேவியே
கடிமலர்க் கண்ணி
திரைத்து கிற்படா
நறும்புனல் அவிபுகை தீபம்
விரைத்த கந்தங்க ளேனவுந்
தந்தனன் விரைவில்.

66

1711 அவ்வக் காலையில் ஆறுமா

முகனுடைய யடிகள்
தெய்வக் கம்மியற்
கொண்டோரு சினகரம்
இயற்றிச்
சைவத் தந்திர விதியுளி
நாடியே தாதை
எவ்வெக் காலமும்
நிலையதோர் உருவுசெய்
திட்டான்.

67

1712 தேவு சால்மணிப் பீடத்தில்
ஈசனைச் சேர்த்தி
ஆவின் ஓரைந்தும்
அமுதமும் வரிசையால்
ஆட்டித்
தாவி லாததோர் வாலிதாம்
அணித்துகில் சாத்திப்
பூவின் மாலிகை செய்யசாந்

தத்தொடும் புனைந்தான்.

68

1713 மருந்தி னாற்றவுஞ்

சுவையன வாலுவ

நூல்போய்த்

திருந்தி னார்களும்

வியப்பன திறம்பல வாகிப்

பொருந்து கின்றன

நிரல்அமை கருனையம்

புழுக்கல்

சொரிந்து பொற்கலத்

தருத்தினன் மந்திரத்

தொடர்பால்.

69

1714 கந்தம் வெளாளிலை பூகநற்

காயிவை கலந்து

தந்து பின்முறை

அருத்தினன் புகைசுடர்

தலையா

வந்த பான்மைக
ளியாவையும் வரிசையா
லுதவி
முந்து கைதொழுஉப்
போற்றினன் மும்முறை
வணங்கி.

70

1715 வேறு

இருவரும் உணர்கிலா
திருந்த தாள்களைச்
சரவண மிசைவரு தனயன்
பூசனை
புரிதலும் உமையொரு
புடையிற் சேர்தர
அருள்விடை மீமிசை
அண்ணல் தோன்றினான்.

71

1716 கார்த்திகை காதலன் கறைமி
டற்றுடை

மூர்த்திநல் லருள்செய
முன்னி வந்தது
பார்த்தனன் எழுந்தனன்
பணிந்து சென்னிமேற்
சேர்த்திய கரத்தொடு சென்று
போற்றினான்.

72

1717 செயிர்ப்பறு நந்திதன்
திறத்தில் வீரரும்
வியர்ப்பினில் வந்தெழு வீர
ருங்குழீஇக்
கயற்புரை கண்ணுமை
கணவற் காணுநீஇ
மயிர்ப்புறம் பொடிப்புற
வணங்கி ஏத்தினார்.

73

1718 முண்டகன் முதல்வரும்
முரண்கொள் பூதருங்

கண்டனர் அனையது
கரங்கள் கூப்பியே
மண்டனின் மும்முறை
வணங்கி வானகம்
எண்டிசை செவிடுற ஏத்தல்
மேயினார்.

74

1719 வேறு

ஆயது காலை தன்னில்
அருவுரு வாசும் அண்ணல்
சேயினை நோக்கி உன்றன்
வழிபடற் குவகை
செய்தேம்
நீயிது கோடி யென்னா
நிரந்தபல் புவன முற்றும்
ஏயென முடிவு செய்யும்
படைக்கலத் திறையை
ஈந்தான்.

75

1720 மற்றியது நம்பால்
தோன்றும் வான்படை
மாயன் வேதாப்
பெற்றுள தன்றி யார்இப்
பெரும்படை பரிக்கும் நீரார்
முற்றுயிர் உண்ணும்
வெஞ்சூர் முரட்படை
தொலைப்பான் ஈது
பற்றுதி மைந்த என்னாப்
பராபரன் அருளிப்
போனான்.

76

1721 கருணைசெய் பரமன்
சேணிற் கரந்தனன் போன
காலை
அருள்பெறு நெடுவேல்
அண்ணல் அன்னவற்
போற்றிப் பின்னை

விரவிய இலக்கத்
தொன்பான் வீரரும்
அயனும் ஏனைச்
சுரர்களும் வழுத்திச்
செல்லத் தூயதன் தேரிற்
புக்கான்.

77

1722 சில்லியந் தேர்மேற்
செவ்வேள் சேர்தலும்
உலவை வேந்தன்
வல்லைதன் தமார்க ளோடும்
வாம்பரி கடாவி உய்ப்ப
எல்லையிற் பரிதி தோன்ற
எழுதரும் உயிர்க ளேபோல்
ஒல்லென எழுந்த தம்மா
உருகெழு பூத வெளாளம்.

78

1723 சாரத நீத்த மெல்லாந்

தரையின்நின் றெழுந்து
சூழ்ந்து
போரணி யணிந்து போந்த
புடைதனில் இலக்கத்
தொன்பான்
வீரருஞ் சுரர்கள் யாரும்
மேவினர் வந்தார்
வான்றோய
தேர்மிசை அவர்க்கு
நாப்பட் சென்றன் குமரச்
செம்மல்.

79

1724 மண்ணியங் கரையிற்
றென்பால் வகுத்தசேய்
ளுல்லூர் நீங்கி
எண்ணிய
வுதவும்பொன்னியிகந்
திடைமருதி னோடு

தண்ணியல் மஞ்சை யாடுந்
தண்டுறை பறிய லூருங்
கண்ணுதல் இறைவன்
தானம் ஏனவுங் கண்டு
போனான்.

80

1725 எழில்வளஞ் சுரக்குந்
தொல்லை இலஞ்சியங்
கானம் நோக்கி
மழவிடை இறைவன்
பொற்றாள் வணங்கியே
மலர்மென் பாவை
முழுதுள திருவும் என்றும்
முடிவிம்மங் கலமும் எய்த
விழுமிதின் நோற்றுப்
பெற்ற வியன்திரு வாருர்
கண்டான்.

81

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1725

25. சுரம்புகு படலம் (1726 - 1765)

1726 புற்றிடங் கொண்ட புத்தேள்
புரந்தரற் கருள்செய் திட்ட
நற்றலந் தன்னைச் சேர்ந்த
நகரமுள் ளானவுங் காணூஉக்
கொற்றவெங் கதிர்வேல்
அண்ணல் கொல்லுலை
அழலிற் செக்கர்
பற்றிய இரும்பு போலும்
பாலையங் கானத் துற்றான். 1

1727 வேறு

ஏழு நேமியும் பெரும்புறக்
கடலுமெண் டிசையுஞ்

சூழ அன்னதால்
அழிவின்றித்
தொன்மைபோ லாகி
ஆழி யுள்ளுறும்
வடவையின் அவற்றினைப்
பருகி
ஊழி தன்னினும்
இருப்பதவ் வுயர்பெரும்
பாலை. 2

1728 அண்டர் நாயகன் உலகடும்
மகந்தனக் காகும்
பண்ட மேசெறி பல்வளம்
ஆருயிர் பசுக்கள்
மண்டு நேமிநெய் நிலங்கல
மாயுற மலர்தீக்
குண்ட மாயது கள்ளிசூழ்
கொடியவெம் பாலை. 3

1729 வண்ண ஒண்சுதை
மெய்யுடை வரநதி
கேள்வன்
நண்ணு தொல்லுல காகியே
நரலையுற் றென்னத்
தண்ணி லாவெழு நாத்தலை
இரண்டுடைத் தழலின்
பண்ண வற்குல காயது
முதுபெரும் பாலை.

4

1730 உடைய தொல்குலக்
கேண்மையால் அவ்வனத்
துறையுங்
கொடிய வன்னிபாற்
சென்றதோ வெப்பமேல்
கொண்டு
நடுந டுங்கிவெம்

புகையுமிழ்ந் தரற்றிநா
வுலர்ந்து

கடல்ப டிந்துநீர் பருகுமால்
வடவையங் கனலே.

5

1731 கற்றை யங்கதிர்ப் பரிதியும்

மதியுமக் கானஞ்

சுற்றி யேசுவ தல்லது

மிசைபுகார் சுரரும்

மற்று ளார்களும்

அனையரே எழிலியும்

மருத்தும்

எற்றை வைகலும்

அதன்புடை போகவும்

இசையா.

6

1732 சேனம் வெம்பணி ஒண்புறா

விரலைமான் செந்நாய்

ஆனை யாதிகள்

அவ்வனத்திருக்கவும் ஆவி
போன தில்லையால்
அங்கியிற் றோங்கிய
பொருள்கள்
மேனி கன்றுவ தன்றியே
விளியுமோ அதனால்.

7

1733 எண்ணி னுஞ்சுடும்
பாலையங் கானிடை
எழுந்த
கண்ண கன்புகை அழல்படு
கின்றகாட் சியவே
விண்ணின் நீலமுஞ்
செக்கரும் அவற்றினால்
வெடித்த
புண்ணும் மொக்குளுங்
கதிர்களும் உடுக்களும்

1734 வேக வெய்யவன்

புடையுறா தவ்வன

மிசையே

போக வோரிறை எழுந்தழல்

சுட்டது போலும்

ஏகு தேரொரு காலிலா

திழந்ததால் இருகால்

பாகி ழந்தனன்

அவனன்கதிர் அங்கிபட்

டனவே.

1735 தங்கள் தொல்பவம்

அகன்றிலா விண்ணவர்

தம்மைத்

துங்க முத்தியின்

பொருட்டினால் அடைபவர்

தொகைபோல்

அங்கம் நொந்துதம்
போலவே வெப்பமுற்
றயருங்
கங்கம் நாடியே நீழலும்
கடைவன கலைகள்.

10

1736 கோல வெங்கதிர் மதியிவர்
வைகலுங் கொடிய
பாலை வெஞ்சுரத் தாரழல்
வெம்மைபட் டனரோ
காலை தன்னினும்
மாலையம் பொழுதினுங்
கங்குல்
வேலை தன்னிலும்
பிறவினும் வேலைநீர்
படிவார்.

11

1737 தொடரும் வானவர்
யாவரும் ஐயைதாள்

தொழுவார்
கொடிய பாலைமுன்
னுணர்கிலா தணுகினர்
கொல்லோ
அடிசி வந்தகம் வெம்பியே
அமுதமுண் டதற்காப்
படியின் மேலென்றுஞ்
செல்கிலர் விண்மிசைப்
படர்வார்.

12

1738 டளி தாகிய தலைமையிற்
பிறந்துளோர் உலகம்
எள்ளும் நல்குர
வெய்தலால் இழிந்தவர்
கண்ணுங்
கொள்ளு மாரொரு
பயன்குறித் தேகல்
போற்கொடிய

கள்ளி தன்புடை நீழலுக்
கொதுங்குவ கரிகள்.

13

1739 இரவி கம்மியன் சுட்டுறு
கோல்கதிர் எரிதீ
மருவு செந்தரை
பொறிமணி கொள்கலம்
வறுங்கான்
கரிக ளேகரி காற்குழல்
துதிக்கைநீர் கானல்
புரித ரும்பணி வெந்திடும்
பணிக்குலம் போலும்.

14

1740 ஆன்ற வான்புவி
நதிப்புனல் பாதலம்
அதன்கண்
தோன்று நீத்தநீர் யாவையும்
ஒருங்குறத் துற்றுச்

சான்ற பாலையஞ்
செந்தழல் அப்புனல்
தன்னைக்
கான்ற வாரெனக் கிளர்வன
அந்நிலக் கானல்.

15

1741 விஞ்சு கானல்வெண்
டேரினை யாரென விரும்பி
நெஞ்சில் உன்னியே
இரலைமான் மடப்பிடி
நெடுந்தாட்
குஞ்சு ரந்திரிந் துலைவன
கொடியவெம் பணிகால்
நஞ்சு தன்னையும்
அருந்துவ ஞமலிநீர்
நசையால்.

16

1742 செய்ய மண்மகள் உலப்புறா
உந்தியந் தீயாய்

வெய்ய வன்செலற்
கரியவப் பாலைமே
வுதலான்
மொய்யில் வெம்பணி
புகையழல் உமிழ்வன
முரணும்
மையு றுங்கொடு நஞ்சொடு
கான்றசெம் மணிகள்.

17

1743 முளையின் அஞ்சொரி
முத்தமும் முந்துசெம்
பரலும்
அளவில் பாந்தளின்
மணிகளும் ஈண்டியே
அமர்தல்
விளிவில் அவ்வனத்
தீச்சுடத் தனதுமெய்
வெடித்தே

உளையும் மண்மகள்
மொக்குளுற் றிடுதிறன்
ஓக்கும்.

18

1744 கள்ளி பட்டன பாலையுந்
தீந்தன கரிந்து
முள்ளி பட்டன எரிந்தன
குராமரம் முளிந்து
கொள்ளி பட்டன காரகில்
அன்னதாற் கொடுத்தீப்
புள்ளி பட்டது போன்றது
பாலையம் புவியே.

19

1745 இன்ன தாகிய பாலையஞ்
சுரத்திடை இறைவன்
தன்ன தாகிய தானைக
ளொடுத்தலைப் படலும்
மின்னு மாமுகில்
பொழிந்தபின் தண்ணளி

மிக்கு

மன்னு கின்றபூங்

குறிஞ்சிபோ லாயதவ்

வனமே.

20

1746 ஆற்ற ருந்திறல் அங்கிதன்

அரசியல் முறையை

மாற்றி எம்பிரான்

வருணற்கு வழங்கினா

னென்ன

ஏற்ற மாகிய

வெம்மைபோய் நீங்கியே

எவரும்

போற்று நீரொடு தண்ணளி

பெற்றதப் புவியே.

21

1747 காதல் நீங்கலா தலமரும்

ஆருயிர்க் கரணம்

ஆதி ஈசன தருளினால்

அவனதா கியபோல்
கூது நீரிலா தழல்படு
வெய்யகான் இளையோன்
போத லாற்குளிர்
கொண்டது நறுமலர்ப்
பொழிலாய்.

22

1748 புறநெ றிக்கணை
வீழ்ந்துளோர் சிவனருள்
புகுங்கால்
அறிவும் ஆற்றலுங்
குறிகளும் வேறுபட்
டனபோல்
வறிய செந்தழல்
வெவ்வனம் வேலவன்
வரலால்
நறிய தண்மலர்ச்
சோலையாய் உவகைநல்

1749 வேறு

நீரறு முரம்பின் றன்மை
 நீங்குமச் சுரத்தின் தன்பால்
 ஈரறு புயத்தன் செல்ல
 எழில்கெழு பரங்குன்
 றத்தில்

பாரறு தவம்பூண் டுள்ள
 பராசரன் சிறார்க ளாய
 ஓரறு வகைமை யோரும்
 ஓதியால் அதனைக்
 கண்டார்.

24

1750 தத்தனே அனந்தன் நந்தி
 சதுர்முகன் பரிதிப் பாணி
 மெய்த்தவ மாலி என்ன
 மேவுமு விருவர் தாமும்
 அத்தன தருளை முன்னி

அடுக்கலின் இருக்கை நீங்கி
உத்தர நடவை யெய்தி
ஒய்யெனப் படர்த லுற்றார்.

25

1751 ஆர்வல ராகும் மைந்தர்
அறுவரும் அளகை நேடிப்
பார்வல்வந் தணையு
மாபோல் பாலையென்
றுரைக்கு மெல்லை
நேர்வரு கின்ற காலை
நெடும்படை நீத்தஞ் சூழ்ச்
சூர்வினை முடிப்பான்
செல்லுந் தோன்றல்வந்
தணிய னானான்.

26

1752 அணிமையிற் சேயோன்
நண்ண ஆறுமா முகமும்
பன்னீர்

இணைதவிர் புயமுங்
கையும் ஏந்தெழிற்
படையின் சீரும்
மணியணி மார்புஞ்
செங்கேழ் வான்றுகின்
மருங்கும் பாதத்
துணையுமத் துணையிற்
கண்டு தொழுதுகண்
களிப்புக் கொண்டார்.

27

1753 முவிரு திறத்தி னோரும்
முற்றொருங் குணர்ந்தள்ளல்
பூவடி வணங்கித் தேனீப்
புதுநறா அருந்தி யார்த்து
மேவருந் தன்மைத் தென்ன
வியப்பொடு வழுத்தி நின்று
தேவர்கள் தேவ எம்பால்
திருவருள் செய்தி

1754 என்றிவை இருமூ வோரும்
இசைத்துழி உயிர்கட்
கெல்லாம்
ஒன்றிய உயிரு மாகி
உணர்வுமாய் இருந்த
மூர்த்தி
தன்றிரு மலர்த்தாள்
முன்னந் தலையளி யோடு
தாழ்ந்து
நின்றுகை தொதிட்
டன்னோர் நிலைமையை
மகவான் கூறும்.

1755 மறுவறு பராச ரன்றன்
மதலைக ளாகு மின்னோர்
அறுவருஞ் சிறாரே யாகி

ஆடுறு செவ்வி தன்னில்
நிறைதரு சரவ ணத்து
நெடுந்தடம் புனலிற்
பாய்ந்து

முறைமுறை புக்கு மூழ்கி
முகேரென அலைக்க
லுற்றார்.

30

1756 உலைத்தலை உணர்ச்சி

கொள்ள உள்ளுயிர்
திரியுமாபோல்

நிலைத்தலை யின்றி

யார்க்கும் நீந்தல்செய்

குண்டு நீத்தம்

அலைத்தலை யடையும்

எல்லை ஆயிடை வதிந்த

மீன்கள்

தலைத்தலை யிரிய

இன்னோர் தன்மையங்
கதனைக் கண்டார்.

31

1757 அங்கது தெரிந்து நின்றோர்
ஆண்டுறு மீன்கள் பற்றித்
துங்கம துடைய கோட்டின்
சூழலுய்த் துலவு மெல்லைச்
செங்கதி ருச்சி வேலைச்
செய்கடன் நிரப்ப உன்னிப்
பங்கமில் நோன்மை பூண்ட
பராசரன் அங்கண் வந்தான்.

32

1758 வள்ளுறை கொண்ட
தெய்வ வான்சர வணத்து
வந்தோன்
பிள்ளைக ளாகும்
இன்னோர் பிடித்தபுன்
றொழிலை நோக்கித்

தள்ளருஞ் சினமேல்
கொண்டு தனயர்காள் நீவிர்
ஈண்டே

துள்ளுறு மீன மாகிச்
சுலவுதி ரென்று சொற்றான். 33

1759 அவ்வுரை இறுக்கு முன்னர்
அறுவரும் மேனாள்
ஆற்றும்

வெவ்வினை யூழின்
பாலால் மீனுரு வாகி
அஞ்சி

எவ்வமி தகலு கின்ற
தெப்கல் உரைத்தி யென்னச்
செவ்விதின் உணர்ந்து
மேலைத் திருமனி புகலல்
உற்றான். 34

1760 இத்தடந் தன்னில் மேனாள்

இராறுதோ ஞடைய

அண்ணல்

அத்தன தருளால் வைக

அனையனை யெடுக்கும்

அம்மை

மெய்த்தனம் உகுக்குந்

தீம்பால் வெளடளமாம்

அதனை நீவிர்

துய்த்திடும் எல்லை

தன்னில் தொல்லுரு வாதி

ரென்றான்.

35

1761 என்றிவை முனிவன் கூறி

இரும்பகற் கடனை யாற்றிச்

சென்றனன் அதற்பின்

மீனின் திருவுரு அமைந்த

இன்னோர்

அன்றுதொட் டளப்பில்

காலம் அலமரும் உணர்ச்சி
யெய்தி
மன்றலஞ் சரவ ணத்து
மாண்பெருந் தடாகத்
துற்றார்.

36

1762 ஐயநீ யனைய பொய்கை
அமர்தலும் அவ்வை
கண்டாங்
கொய்யென எடுப்பக்
கொங்கை உகளநின் றிழிந்த
தீம்பால்
துய்யதோர் நீத்த மாகித்
துறுமலும் அதனைத் துய்த்து
மையல்நீங் குற்றுத்
தொல்லை வாலிய வடிவம்
பெற்றார்.

37

1763 தொல்லுரு வடைந்த

இன்னோர் தூமதி வேணி
யண்ணல்
நல்லருள் அதனால் வந்து
நவையகல் பரங்குன்
றத்தின்
எல்லையில் விரதம்
பூண்டாங் கிருந்தனர் எந்தை
ஈண்டுச்
செல்லுவ துணர்ந்து
போந்தார் என்றனன் தேவர்
செம்மல்.

38

1764 தம்மக வுரைக்குங் கூற்றந்
தாதையர் வினவு மாபோல்
அம்மக பதிசொற் கேளா
அருள்செய்து பராச ரன்றன்
செம்மல்கள் தம்மை
நோக்கிச் செயிரறு குணத்து

நீவிர்

எம்மொடு செல்வீ

ரென்றான் யாவையும்

உணர்ந்த பெம்மான்.

39

1765 பராசரன் மைந்த ரன்ன

பான்மையை வினவிச்

செவ்வேற்

கராசரண் அடைந்தேம்

என்று கட்டுரைத்

திறைஞ்சிச் செல்லச்

சராசரம் யாவுந் தந்த

சண்முகன் தழல்கட்

கெல்லாம்

இராசர்தந் தன்மை எய்தும்

இருஞ்சுரங் கடந்து

போனான்.

40

26. திருச்செந்திப் படலம் (1766 - 1783)

1766 சுரமது கடந்து நீங்கிச்
சோதிவே லுடைய வள்ளல்
விரிவுனல் சடலத் தண்ணல்
மேவுசெங் குன்றூர்
நோக்கிப்
பருமணி வயிர முத்தம்
பலவளம் பிறவும் ஆழித்
திரையெறி யலைவா
யாகுஞ் செந்திமா நகரம்
புக்கான்.

1

1767 அறுமுகன் அங்க ணேகி
அகிலகம் மியனை நோக்கி

இறையிலோர் சினக ரத்தை
இயற்றுதி ஈண்டை என்னத்
திறனுணர் புனைவர்
செம்மல் சிந்தையின் நாடித்
தேவர்
உறைதிரு நகரம் வெ•க
ஓரதிருக் கோயில்
செய்தான். 2

1768 பொன்னுறும் இரதம் நீங்கிப்
புறனெலாந் தானை நண்ண
அந்நகர் அதனு ளேகி
அரும்பெருந் துணைவர்
பூதர்
மன்னவர் அயன்மா லாதி
வானவர் யாரும் போற்ற
மின்னுபொற் பீடத் தையன்
வீற்றிருந் தருளி னானே. 3

1769 வேறு

பானிமிர் மென்குரற்
பாற்படு நல்யாழ்
கானமி சைத்தனர் கந்தரு
வத்தோர்
ஆனபல் சட்டுவம்
அங்கைதொ றேந்தி
வானமிர் தைச்செவி
வாக்குறு மாபோல்.

4

1770 சுருதியெ லாமுணர்

தூயவன் வானோர்
புரவலன் மாமுனி புங்கவர்
யாரும்
மருமலர் மாரி வழுத்தினர்
வீசி
இருபுடை தன்னினும்

எய்தினர் ஈண்டி.

5

1771 வாலிய தூயொளி வானதி
யாவும்
பாலகன் மெய்யணி
பார்த்தனர் ஆடி
ஏலுறு பாங்கரின் ஈண்டிய
வாபோல்
காலினர் சாமரை கைக்கொ
டசைத்தார்.

6

1772 ஒண்ணிழல் மாமதி யோரிரு
வடிவாய்
அண்ணல் முகத்தெழி
லார்ந்திட நண்ணி
விண்ணிடை நின்றென
வெங்கனல் வருணன்
தண்ணிழல் வெண்குடை

தாங்கினர் நின்றார்.

7

1773 கட்டழல் கான்றிடு காமரு
நாகம்
எட்டும லாதன யாவையும்
ஈண்டி
உட்டெளர் வாற்பணி
உற்றென ஆல
வட்டம சைத்தனர் வானவர்
பல்லோர்.

8

1774 வானுயர் தோள்விறல்
வாகெனும் அண்ணல்
தானுடை வாள்கொடு
சார்ந்தபயல் நிற்ப
ஏனைய தம்பியர் எண்மர்
இலக்கர்
ஆனவர் போற்றி
அகன்கடை நின்றார்.

9

1775 வேறு

பொருந்தி இன்னவர்
புறத்துற அங்கண்
இருந்த ஞானமுதல்
எல்லையில் காலம்
வருந்து கின்றமக
வான்முகம் நோக்கித்
தெரிந்தி டாதவரின்
இன்னன செப்பும்.

10

1776 துறந்து நீதியமர் சூர்முத

லானோர்
பிறந்த வாறுமவர் பேணிய
நோன்பும்
இறந்த செய்யவரம் எய்திய
வாறுஞ்
சிறந்து பின்னரசு செய்திடு
மாறும்.

1777 மற்ற வெய்யவர்தம்
 மாயமும் முற்கொள்
 வெற்றி யும்வலியும்
 மேன்மையும் நும்பால்
 இற்றை நாள்வரை
 இயற்றிய துன்பும்
 முற்று மொன்றற்
 மொழிந்திடு கென்றான்.

12

1778 கோக்கு மாரன்இவை கூற
 இசைந்தே
 மீக்கொள் பொன்னுலக
 வேந்தயல் நின்ற
 வாக்கின் வல்லகுர
 வன்றனை அன்பால்
 நோக்கி நீயிவை
 நுவன்றருள் கென்றான்.

13

1779 வச்சி ரங்கொள்கரன் மற்றது
செப்ப
அச்செ னக்குரவன் அன்ன
திசைந்தே
செச்சை மொய்ம்புடைய
சேயிரு பொற்றான்
உச்சி கொண்டுதொழு
தின்ன துரைப்பான்.

14

1780 அறிதி எப்பொருளும்
ஆவிக டோறுஞ்
செறிதி எங்கள்துயர்
சிந்துதல் முன்னிக்
குறிய சேயுருவு
கொண்டனை யார்க்கும்
இறைவ நின்செயலை
யாருணர் கிற்பார்.

15

1781 எல்லை யில்புவனம்
யாவையும் யாண்டும்
ஒல்லு மூவரும்
உயிர் தொகை யாவுந்
தொல்லை மேனிகொடு
தோன்றினை யால்நீ
வல்ல மாயவியல்
மற்றெவர் தேர்வார்.

16

1782 வெய்யர் தன்மையை
வினாவிய தன்மை
ஐய அன்னதை யறிந்திட
அன்றே
கைய ரேந்துயர் களைந்துள
மீதில்
செய்ய இன்புதவு சீரரு
ளாமால்.

17

1783 ஆகையால் அவுணர்
தன்மைக ளெல்லாம்
போகு மெல்லைபுகல்
கின்றனன் என்னா
வாகை சேர்குமர வள்ளலை
நோக்கி
ஓகை யோடரசன் ஒதிடு
கின்றான்.

18

ஆகத் திருவிருத்தம் - 1783

உற்பத்தி காண்டம் முற்றுப்பெற்றது

This page was last updated on 26
August 2006.

Please send your comments and
corrections to the Webmaster.